นิทานธรรมะกลับตาลปัตร

พระอาจารย์ประสงค์ ปริปุณฺโณ

พิมพ์ครั้งที่ ๓

นิทาน

ธรรมะกลับตาลปัตร

นิทานธรรมะกลับตาลปัตร

พระอาจารย์ประสงค์ ปริปุณฺโณ

จัดพิมพ์เป็นธรรมทาน

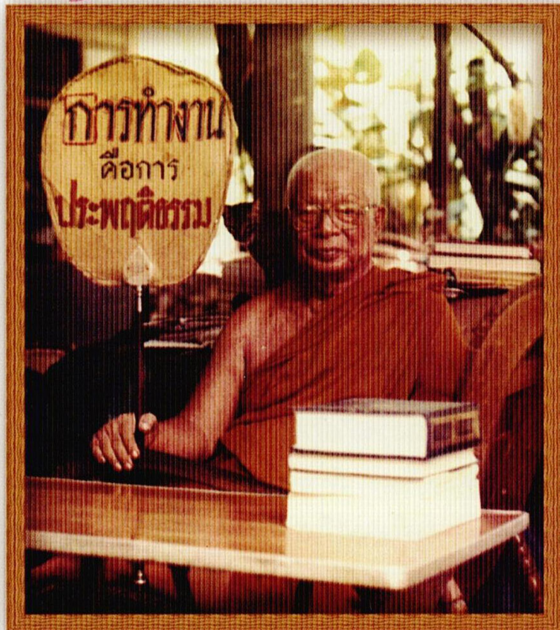
ISBN	๙๗๘-๙๗๔-๓๖๕-๔๑๓-๘
เรียบเรียงและจัดทำรูปเล่ม	กลุ่มธรรมะกลับตาลปัตร
พิมพ์ครั้งที่ ๑	๑๐,๐๐๐ เล่ม (มิถุนายน ๒๕๕๕)
พิมพ์ครั้งที่ ๒ (ปรับปรุง)	๑๕,๐๐๐ เล่ม (กันยายน ๒๕๕๕)
พิมพ์ครั้งที่ ๓	๕,๐๐๐ เล่ม (กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖)
จัดพิมพ์โดย	บริษัท อักษรเจริญทัศน์ อจท. จำกัด ๑๔๒ พระนคร กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐ โทร ๐๒ ๖๒๒ ๒๙๙๙

คำปรารภจากพระอาจารย์ประสงค์

"พระพุทธเจ้าท่านไม่ได้ฝากพระพุทธศาสนาไว้แต่เฉพาะกับพระเท่านั้น แต่ท่านฝากไว้กับ**พุทธบริษัททั้ง ๔** ดังนั้นจึงเป็นที่น่าชื่นใจมากที่งานโครงการธรรมะกลับตาลปัตรนี้ ได้เห็นอุบาสก อุบาสิกา ลุกขึ้นมาทำหน้าที่พุทธบริษัท ในการช่วยกันสืบต่อพระพุทธศาสนา

หนังสือเล่มนี้ตั้งใจอยากให้เป็นเล่มที่คนจะเก็บไว้หัวนอน แล้วกลับมาเปิดอ่านบ่อยๆ ไว้ทบทวนข้อคิดเตือนใจ ไม่ใช่อ่านครั้งเดียวแล้วเก็บขึ้นหิ้ง

แม้เมื่อถึงวันที่ตัวอาตมามรณภาพไปแล้ว แต่นิทานธรรมะกลับตาลปัตรเหล่านี้ก็จะยังคงอยู่สร้างประโยชน์ ให้ข้อคิด คติธรรมเตือนใจแก่คนรุ่นหลังสืบต่อไป"

การทำงาน
คือการ
ประพฤติธรรม

“การทำงาน
คือ
การประพฤติธรรม”

ภาพหลวงพ่อพุทธทาสถือตาลปัตรนี้ ได้จุดประกายความคิดให้พระอาจารย์ประสงค์ดำรินำตาลปัตรที่เหลือมากมายหลังจากพระสึกซึ่งบางวัดมีมากจนต้องนำไปเผาทิ้ง มาเป็นอุปกรณ์ให้ลูกศิษย์ได้ใช้ปฏิบัติธรรมด้วยการเรียนรู้ธรรมะผ่านการทำงานสร้างสรรค์เล่านิทานธรรมด้วยภาพบนตาลปัตรซึ่งเมื่อเสร็จเป็นชิ้นงานแล้วยังสามารถให้พระนำไปใช้ประโยชน์ประกอบการเผยแผ่ธรรมะต่อๆ ไปอย่างไม่รู้จบอีกด้วย ถือเป็นการเปิดโอกาสให้ลูกศิษย์จิตอาสาซึ่งค่อยๆ ขยายตัวเพิ่มจำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้นเป็นลำดับได้สร้างบุญกุศลที่ยิ่งใหญ่เพราะนอกจากจะได้เรียนรู้ธรรมะผ่านการทำงานแล้ว ยังได้ทำหน้าที่เป็นผู้สร้างอุปกรณ์ธรรมะเพื่อเผยแผ่สู่สังคมในวงกว้างไปพร้อมกัน

โครงการ "ธรรมะกลับตาลปัตร"

โดย พระอาจารย์ประสงค์ ปริปุณฺโณ

ความหมายของโครงการ "ธรรมะกลับตาลปัตร" มี ๒ นัย คือ

นัยที่หนึ่ง (Direct) หมายถึง การนำตาลปัตรมากลับด้านวาดรูป เล่านิทานชาดกและนิทานธรรมะต่างๆ เพื่อดึงดูดความสนใจในการฟังธรรมและนำตาลปัตรเก่าที่ไม่ใช้แล้วมาเปลี่ยนให้เป็นสื่อธรรมะอันทรงคุณค่า

นัยที่สอง (Indirect) หมายถึง ธรรมะไม่ใช่เรื่องน่าเบื่ออย่างที่หลายคนเคยเข้าใจ การสอนธรรมะสามารถทำได้หลายรูปแบบ ดังเช่นที่พระอาจารย์นำมาสอนลูกศิษย์ เช่น ตัวต่อสอนธรรม พัดหลง-รู้ พวงกุญแจอ๋อ-เอ๋อ ลูกโป่งสอนธรรม เป็นต้น (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ใน www.phraprasong.org)

“ธรรมะกลับตาลปัตร...
จากตาลปัตรที่เหลือทิ้ง
สู่เครื่องมือสื่อธรรมะอันแยบคาย”

“ตาลปัตร”

มาจากภาษาบาลีว่า “ตาล+ปตฺต”
แปลว่า พัดใบตาล คนโบราณใช้บังแดด
พัดโบกไล่แมลง และทำให้เกิดลมช่วย
คลายร้อนได้

สารบัญ

เรื่อง หน้า

ธิดาช่างทอหูก

พระพุทธเจ้าเสด็จไป ณ เมืองอาฬวีได้สอนการเจริญมรณานุสติแก่ชาวเมือง คำสอนของพระองค์เป็นที่ประทับใจแก่ชาวเมืองเป็นอันมาก

ท่านทั้งหลายจงเจริญมรณานุสติอย่างนี้ว่า

ชีวิตของเราไม่ยั่งยืน
ความตายของเราเป็นสิ่งยั่งยืนแน่นอน เราพึงตายเป็นแน่
ชีวิตของเรามีความตายเป็นที่สุด
ชีวิตของเราไม่เที่ยง ความตายเป็นของเที่ยง

ชาวเมืองเมื่อได้ฟังธรรมของพระองค์รู้สึกประทับใจโดยเฉพาะธิดาช่างทอหูกแม้มีอายุเพียง ๑๓ ปี เมื่อได้ฟังธรรมแล้วเธอได้นำไปประพฤติปฏิบัติเจริญมรณานุสติทุกวัน ๓ ปี ต่อมา พระพุทธเจ้าเสด็จมาที่เมืองอาฬวีอีกครั้ง นางดีใจมากและตั้งใจจะรีบไปฟังธรรมของพระองค์ท่าน แต่พ่อขอให้ช่วยทอหูกก่อนนางจึงต้องอยู่ช่วยพ่อทำงานจนเสร็จ

พระศาสดาเมื่อประทับ ณ ที่แสดงธรรม พระองค์ทรงประทับโดยยังไม่ตรัสธรรมเทศนาแต่อย่างใด รอจนกระทั่งลูกสาวของช่างทอหูกเดินทางมาถึง

พระองค์จึงได้ตรัสถามลูกสาวช่างทอหูกว่า *"หนูมาจากไหน"*

เธอตอบว่า *"หนูไม่ทราบพระเจ้าค่ะ"*

พระองค์จึงตรัสถามใหม่ว่า *"หนูจะไปไหน"*

เธอก็ตอบว่า *"หนูไม่ทราบพระเจ้าค่ะ"*

พระผู้มีพระภาคตรัสถามต่อไปว่า *"หนูไม่ทราบหรือ"*

เธอตอบว่า *"หนูทราบพระเจ้าค่ะ"*

พระองค์ตรัสถามต่อไปว่า *"หนูทราบหรือ"*

เธอตอบว่า *"หนูไม่ทราบพระเจ้าค่ะ"*

พอเธอตอบแบบนี้ ชาวเมืองทั้งหลายต่างกล่าวหาว่านางล้อเลียนพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าทรงห้ามเขาเหล่านั้น แล้วให้เธออธิบายคำตอบ

๑. หนูมาจากไหน

หนูไม่ทราบ ... ก่อนเกิดหนูไม่ทราบว่าหนูมาจากไหน

๒. หนูจะไปไหน

หนูไม่ทราบ ... ตายแล้วหนูไม่ทราบว่าหนูจะไปไหน

๓. หนูไม่ทราบหรือ

หนูทราบ ... หนูทราบว่าหนูต้องตายแน่

๔. หนูทราบหรือ

หนูไม่ทราบ ... หนูไม่ทราบว่าหนูจะตายเมื่อไหร่

เพียงแค่ถามปัญหา ๔ ข้อ แต่อาศัยที่เธอระลึกถึงความตายไว้เป็นปกติ เธอจึงได้บรรลุโสดาปัตติผล เมื่อเธอเดินทางกลับไปที่โรงหูก พ่อกำลังหลับอยู่ เธอเผลอไปกระทบเฟืองเข้า พ่อตกใจตื่น มือไปโดนกระสวยพุ่งโดยแรง กระสวยถูกอกของเธอล้มลงสู่ความตาย เมื่อตายแล้วเธอได้ไปเกิดเป็นเทวดาชั้นดุสิต

ไม่ว่าเด็กหรือแก่ ก็มีสิทธิ์ตายด้วยกันทั้งสิ้น เราไม่รู้ว่าวันนั้นจะมาถึงเมื่อไร ท่านทั้งหลายจงดำรงชีวิตด้วยความไม่ประมาทเถิด

เจริญพร

มะระณะธัมโมมหิ มะระณัง อะนะตีโต

เรามีความตายเป็นธรรมดา จะล่วงพ้นความตายไปไม่ได้

Death is a reality no one can escape.

นางวิสาขา
ร้องไห้ผมเปียก

นางวิสาขาร่ำไห้จนผ้าเปียกผมเปียกเดินเข้าไปหาพระพุทธเจ้า

พระพุทธเจ้าตรัสถามว่า

"วิสาขา ทำไมหนอเธอจึงมีใบหน้าชุ่มด้วยน้ำตาเช่นนี้"

นางทูลตอบว่า

"หลานรักชื่อสุทัตตีได้เสียชีวิตลง หลานคนนี้เป็นคนดีมาก เป็นที่รักที่พอใจ"

พระพุทธเจ้าตรัสถามว่า

"วิสาขา คนในเมืองสาวัตถีมีมากมายแล้วถ้าทุกคนเป็นลูกเป็นหลานของนางทั้งหมด แล้วนิสัยดีเหมือนหลานของนางทั้งหมด วิสาขาชอบไหม"

นางทูลตอบว่า

"ชอบมาก ถ้าเป็นอย่างนั้นก็ดีเพราะว่าเวลาไปที่ไหนก็จะเจอแต่ลูกหลาน แล้วก็เป็นลูกหลานที่นิสัยดีด้วย"

พระองค์ตรัสถามว่า

"แล้วคนในสาวัตถีมีตายทุกวันไหม"

นางทูลตอบว่า

"เมืองนี้เมืองใหญ่ คนก็มีมากจึงมีคนตายทุกวัน บางวันก็ตายหลายๆ คนเลยทีเดียว"

พระพุทธเจ้าตรัสถามว่า

"อย่างนั้นวิสาขาก็ต้องร้องไห้ทุกวัน จนกระทั่งไม่มีเวลาที่จะไปทำอย่างอื่นเลยใช่ไหม"

นางวิสาขาพอได้ยินแค่นั้นก็ได้สติทูลตอบว่า

"พระเจ้าค่ะ หม่อมฉันทราบแล้ว"

นี่คือคนมีปัญญา พอพระพุทธเจ้าสะกิดนิดเดียวก็เข้าใจ พระพุทธเจ้าตรัสให้ข้อคิดว่า ถ้ากระนั้นเธออย่าเศร้าโศก

"ความโศกก็ดี ความกลัวก็ดี ย่อมเกิดแต่ความรัก"

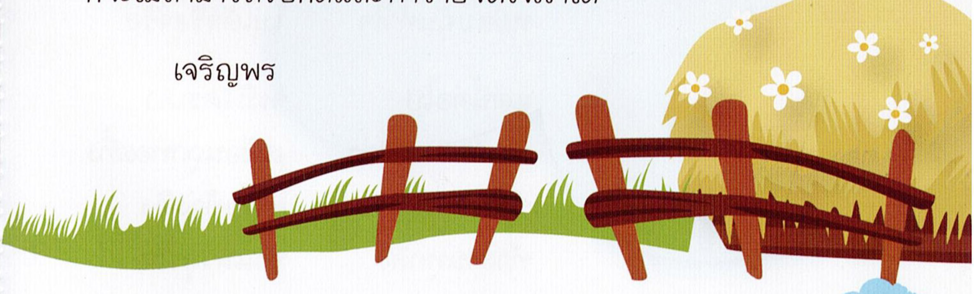
เปมโต ชายตี โสโก　　　　เปมโต ชายตี ภยํ
เปมโต วิปฺปมุตฺตสฺส　　　　นตฺถิ โสโก กุโต ภยํ.

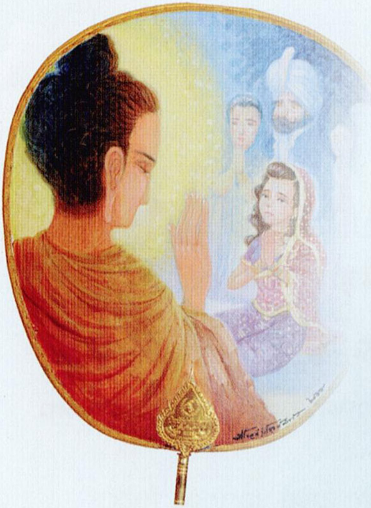
ความโศกย่อมเกิดแต่ความรัก ภัยย่อมเกิดแต่ความรัก ความโศกย่อมไม่มีแก่ผู้พ้นวิเศษแล้วจากความรัก, ภัยจักมีแต่ไหน.

From love springs grief, from love springs fear;
For him who is free from love, there is neither grief nor fear.

เพราะฉะนั้น รักร้อยก็ทุกข์ร้อย รักสิบก็ทุกข์สิบ รักหนึ่งก็ทุกข์หนึ่ง ถ้าเราอยู่เหนือความรัก มีแต่ความเมตตา ความทุกข์ก็จะไม่สามารถขบกัดและทำร้ายจิตใจเราได้

เจริญพร

มหาอุบาสิกา ครั้งพุทธกาล
มีชื่อกล่าวขาน ขจรขจาย
ชื่อวิสาขา นางน่าสนใจ
โสดาบันได้ เนื่องด้วยปัญญา

วันหนึ่งเสียใจ ร้องไห้เรื่องหลาน
ที่ถึงแก่กาล ชีวีมรณา
จึงไปเข้าเฝ้า พระพุทธเจ้าข้า
สุทัตตีหนา ไม่น่าจากไป

นางเป็นคนดี มีศีลวัตร
ช่างปฏิบัติ น้ำใจมากหลาย
อายุยังน้อย มาด่วนตายไป
หม่อมฉันทำใจ ไม่ได้จริงจริง

แต่นี้ต่อไป จะมีใครเล่า
มองไปว่างเปล่า เหมือนถูกทอดทิ้ง
ร่วมทำการงาน แก้ไขท้วงติง
ทำงานทุกสิ่ง ทำแล้วสุขใจ

พระพุทธองค์ จึงทรงถามว่า
แม่วิสาขา ชอบญาติเยอะไหม
ในสาวัตถี คนดีมากมาย
ถ้าเขาทั้งหลาย เป็นญาติของเธอ

นางจึงกล่าวตอบ ชอบดังท่านกล่าว
เป็นญาติของเรา เมื่อได้พบเจอ
ยิ้มแย้มแจ่มใส สุขใจเสมอ
ดีใจเมื่อเจอ ทักทายพูดกัน

ท่านทรงกล่าวเสริม เริ่มจากความตาย
แม้ญาติทั้งหลาย ต้องตายแม่นมั่น
เด็กหรือผู้ใหญ่ ก็ตายเหมือนกัน
เธอต้องโศกศัลย์ อีกนานเท่าใด

น้ำตาเป็นสาย คงไหลไม่หยุด
ไม่อาจยื้อยุด ชีวิตไว้ได้
นางเกิดปัญญา ความทุกข์มลาย
เรื่องของความตาย เป็นเรื่องธรรมดา

แต่งโดย อ.พรทิพย์

会也否
虚空突出石乌龟
OKLS

เต่าหินตาบอด
แบกคัมภีร์

มีคนเห็นเต่าหินตาบอดตัวหนึ่งแบกคัมภีร์อยู่จึงกล่าวว่า

มนุษย์ "เจ้าเต่าหน้าโง่ ตัวก็เป็นหิน ตาก็บอด แล้วมาแบก
คัมภีร์ธรรมะ เจ้าจะได้ประโยชน์อะไรจากคัมภีร์"

เต่า "เจ้าคนหน้าโง่ ที่อยู่บนหลังข้ามันไม่ใช่คัมภีร์เป็นเพียง
กระดาษเปื้อนหมึกเท่านั้น ตัวคัมภีร์จริงๆ ก็คือ

ความเป็นหิน คือ ความหนักแน่น
ความบอด คือ ความไม่ยินดียินร้ายในอารมณ์ที่มากระทบ
ความเย็นและความสงบที่เนื้อตัวของข้าต่างหาก
นี่แหละ คือ ธรรมะที่แท้จริง"

คนเราทุกข์ทุกวันนี้ เพราะไม่สามารถสงบเย็นอยู่ได้และไม่รู้วิธีทำตาบอดบ้าง หูหนวกบ้าง ปัญหาจึงเกิดขึ้นมากมาย

เจริญพร

"โอ้เต่าเอ๋ย ขอถาม ความสักอย่าง
ดูท่าทาง ของเต่า เรานึกขำ
ตัวเป็นหิน ตาก็บอด ยอดเวรกรรม
มีพระธรรม อยู่บนหลัง ยังไม่รู้"

"มนุษย์เอ๋ย! เราจะบอก กรอกหูเจ้า
ตัวเราเอง แหละคือธรรม ตำตาอยู่
ธรรมของเจ้า คือตำรา บ้าพอดู
ธรรมของตู คือตัวตู อยู่ที่ธรรม

ที่เป็นหิน หมายถึงเย็น อย่างนิพพาน
เพราะประหาร อวิชชา ไยว่าขำ
ความหนวกบอด ยอดสงบ ลบล้างกรรม
เป็นความว่าง มีประจำ อยู่ร่ำไป

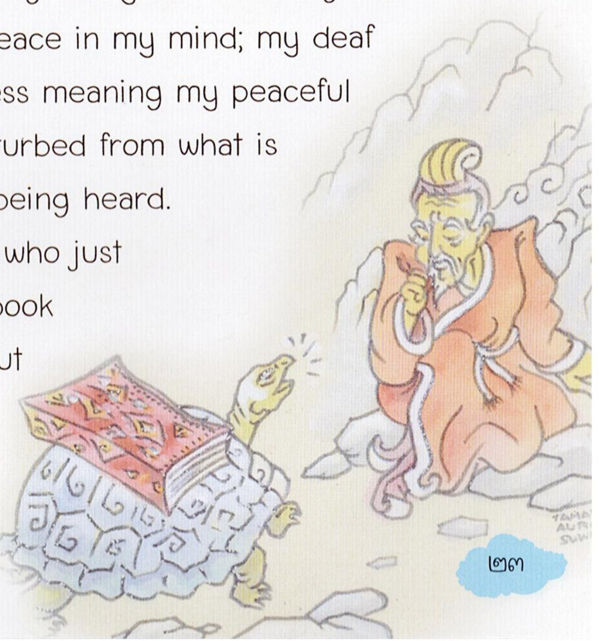
อันตำรา นั้นมิใช่ พระธรรมเลย
คิดดูเถิด คนเอ๋ย อย่าไถล
จะมีธรรม กันบ้าง ช่างกระไร
คว้าเอาไว้ แต่คัมภีร์ ดีนักเอย ฯ"

บทกลอนโดย ท่านพุทธทาสภิกขุ

Blinded Stone Turtle Carrying Dhamma Book

Dhamma Book on my back is just paper with ink. The real Dhamma is my stone body and the cool-touch feeling of my skin meaning the firmness and peace in my mind; my deaf and my blindness meaning my peaceful mind is not disturbed from what is being seen or being heard. Don’t be a fool who just hold Dhamma book in your hand but not in your mind.

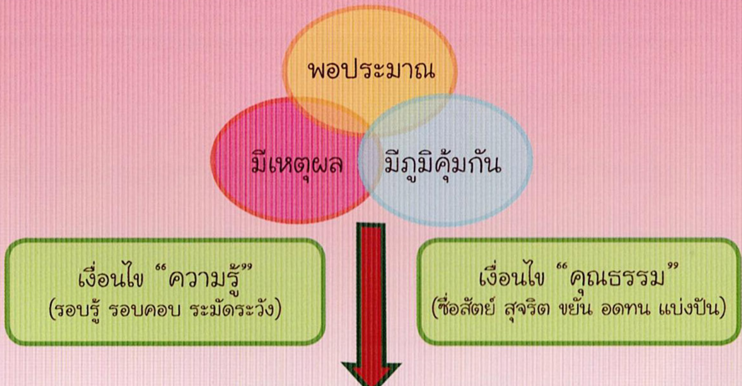

ในหลวง

ในหลวงทรงเป็นพ่อหลวงแห่งแผ่นดินสยาม และทรงเป็นนักปราชญ์แห่งยุค ท่านพระราชทานแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy) อันประกอบด้วย ๓ ห่วง ๒ เงื่อนไข เพื่อชี้แนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติของประชาชนในทุกระดับให้ดำเนินไปในทางสายกลาง มีความพอเพียง ดำเนินชีวิตอย่างสมดุลและยั่งยืน

ทางสายกลาง

ชีวิต / เศรษฐกิจ / สังคม / สิ่งแวดล้อม

สมดุล / มั่นคง / ยั่งยืน

พอเพียง หมายความว่า "จำเป็นไหม"

คำว่า "**จำเป็นไหม**" หมายถึง ...

ถ้าไม่ซื้อ ... จะตายไหม

ถ้าไม่ตาย ... ลำบากไหม

ถ้าลำบาก ... พอทนได้ไหม

ตกลง...*ต้องซื้ออะไรไหม?*

อย่างตอนช่วงน้ำท่วมคราวที่แล้ว ขนของหนีน้ำกัน บางคนเพิ่งพบว่าในบ้านเรามีขยะเต็มบ้านเลย

ครั้งหนึ่งมีคนถวายมือถือรุ่นใหม่ให้กับในหลวงเพราะเห็นว่าท่านยังทรงใช้เครื่องเก่าอยู่ ในหลวงตรัสว่า "เอามาให้ฉันทำไม ในเมื่อเครื่องเก่าฉันก็ยังใช้ได้อยู่" ท่านทรงประหยัดเพื่อประเทศเรามากๆ ใช้งานของทุกสิ่งอย่างรู้คุณค่า เวลาเราจะซื้ออะไรให้ถามตัวเองนิดนึงว่า "**เราใช้มันเป็น Tool หรือเป็น Toy**"

ขอพระองค์ ทรงพระเจริญ

เมื่อ พอเพียง ก็จะ เพียงพอ

จนมีเหลือสามารถแบ่งปันให้ผู้อื่นได้

ในสังคมทุนนิยมในปัจจุบันที่มีแต่การ

“แข่งขัน”

เพียงรู้จัก **เติมใจ** เราเข้าไป

สังคมที่มีแต่การแข่งขันก็จะสามารถกลายเป็นสังคมแห่งการ

“แบ่งปัน”

จงจำไว้ว่า เงินไม่ใช่ทุกสิ่งทุกอย่าง
Money is not everything.

เงินซื้ออาคารได้ แต่ซื้อความสุขในบ้านไม่ได้
Money can buy a **house**,
but not a **home**.

เงินซื้อตำแหน่งได้ แต่ซื้อความนับถือไม่ได้
Money can buy a **position**,
but not **respect**.

เงินซื้อเตียงได้ แต่ซื้อการนอนหลับไม่ได้
Money can buy a **bed**,
but not **sleep**.

เงินซื้อยาได้ แต่ซื้อสุขภาพที่ดีไม่ได้
Money can buy **medicine**,
but not **good health**.

เงินซื้อเลือดได้ แต่ซื้อชีวิตไม่ได้
Money can buy **blood**,
but not **life**.

เงินให้ได้เพียงความสะดวกสบายทางกาย
แต่**จิต**ที่สงบให้ความสุขทางใจ

Money can provide
only **physical convenience**.
A peaceful mind
provides **happiness**.

ตีนกับตา

ตีนกับตา อยู่กันมา แสนผาสุก
จะนั่งลุก ยืนเดิน เพลินหนักหนา
มาวันหนึ่ง ตีนทะลึ่ง เอ่ยปรัชญา
ว่ามีคุณ แก่ตา เสียจริงจริง

ตีนช่วยพา ตาไป ที่ต่างต่าง
ตาจึงได้ ชมนาง และสรรพสิ่ง
เพราะฉะนั้น ดวงตา จงประวิง
ว่าตีนนี้ เป็นสิ่ง ควรบูชา

ตาได้ฟัง ตีนคุยโม้ ก็หมั่นไส้
จึงร้องบอก ออกไป ด้วยโทสา
ว่าที่ตีน เดินเหินได้ ก็เพราะตา
ดูมรรคา เศษแก้วหนาม ไม่ตำตีน

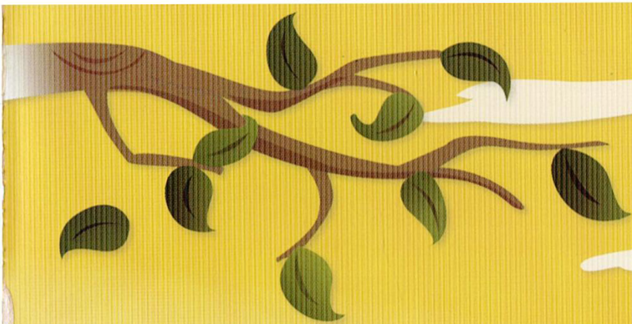
เพราะฉะนั้น ตาจึง สำคัญกว่า
ตีนไม่ควร จะมา คิดดูหมิ่น
สรุปว่า ตามีค่า สูงกว่าตีน
ทั่วธานินทร์ ตีนไปได้ ก็เพราะตา

ตีนได้ฟัง ให้คั่งแค้น แสนจะโกรธ
เร่งกระโดด โลดไป ใกล้หน้าผา
เพราะอวดดี คุยเบ่ง เก่งกว่าตา
ดวงชีวา จะดับไป ไม่รู้เลย

ตาเห็นตีน ทำเก่ง เร่งกระโดด
ก็พิโรธ แกล้งระงับ หลับตาเฉย
ตีนพาตา ถลาล้ม ทั้งก้มเงย
ตกผาเลย มรณา ทั้งตาตีน

แต่งโดย พระประสงค์, พระเฉลียว, ฤาษี

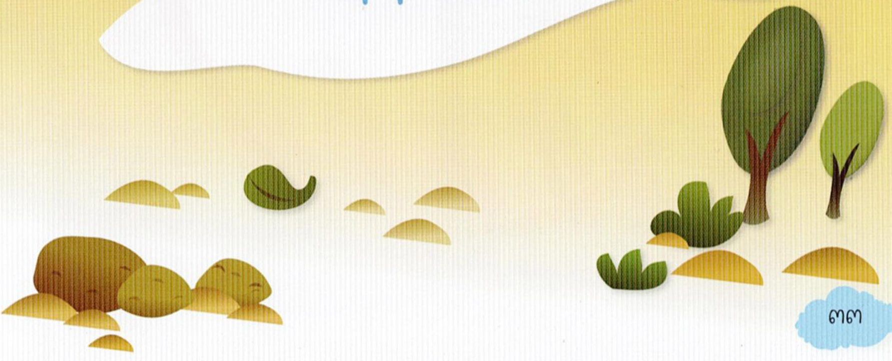

ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง

สุขา สังฆัสสะ สามัคคี

ความพร้อมเพรียงของหมู่คณะ นำมาซึ่งความสุข

Unity *brings* happiness.

กบหูหนวก

กบแข่งกันว่าใครจะปีนขึ้นยอดไม้ที่สูงที่สุดได้ ระหว่างปีนเพื่อนๆ ที่ดูอยู่ก็พูดว่า

"ทำไม่ได้หรอก เป็นไปไม่ได้หรอก"

บางตัวก็โห่ร้องว่า *"พยายามไปทำไมเสียเวลาเปล่า"*

เหล่ากบที่ปีนกันอยู่ก็เริ่มหมดแรงและหมดกำลังใจ ค่อยๆ ร่วงกันไปทีละตัวๆ จนเหลือตัวสุดท้ายที่ปีนได้สำเร็จ ปรากฏว่าเป็นตัวที่หูหนวก!

อย่าให้เสียงดูถูกของคนอื่น มาบั่นทอนศักยภาพของเรา
จำไว้ว่า ไม่มีใครทำให้เราต้อยต่ำได้
หากเราไม่ยินยอม

Believe in your potential.
Don't be easily discouraged by contemptuous words.
Remember, no one can make you feel inferior
without your consent.

ตาบอดถือตะเกียง

วันหนึ่งคนตาบอดไปหาเพื่อนที่ท้ายหมู่บ้าน คุยกันจนดึก เมื่อคนตาบอดจะกลับบ้าน เพื่อนก็ส่งตะเกียงให้

คนตาบอดก็พูดด้วยความตลกขบขันว่า

"เราไม่ต้องใช้หรอกตะเกียงน่ะ"

เพื่อนก็บอกว่า

"ที่ให้ตะเกียงน่ะไม่ได้ให้นายไว้ส่องดูทางแต่ให้ไว้เพื่อให้คนอื่นนั้นเห็นนาย"

คนตาบอดก็ถือตะเกียงเดินทางกลับบ้าน แต่ก่อนที่จะถึงบ้าน ก็มีคนเดินมาชนเข้า

คนตาบอดก็หัวเสียเลยด่าไปว่า

"ตาบอดรึไงถึงไม่เห็นเราถือตะเกียงอยู่เนี่ย"

คนที่เดินมาชนก็เลยตอบกลับไปว่า

"ตะเกียงที่นายถือน่ะดับไปแล้ว"

เมื่ออ่านจบแล้ว ท่านคิดว่านิทานเรื่องนี้มีปริศนาธรรมอะไรที่แฝงไว้บ้าง? ...

พระอาจารย์ท่านไม่เฉลย ปล่อยไว้ให้ท่านผู้อ่านช่วยกันคิด

ตะเกียงซึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งความสว่างที่เพื่อนทำได้เพียงมอบตะเกียงให้คนตาบอดถือไว้ แต่คนที่จะรักษาความสว่างนั้นไว้ได้ก็ต้องเป็นเจ้าตัวคนที่ถือตะเกียงนั้นไว้เอง ในเรื่องคนตาบอดมีความประมาท เมื่อได้ถือตะเกียงไว้ก็หลงคิดไปว่าเขาเป็นผู้มีความสว่าง แม้เมื่อตะเกียงดับแล้วก็ยังไม่รู้ กลับหลงเที่ยวไปว่าคนอื่นที่มาเดินชน

“ใบปริญญาอาจใช้เป็นเครื่องหมายว่าคุณเรียนจบอะไรมา แต่ไม่ได้รับประกันว่าคุณมีความรู้ในสิ่งที่คุณเรียนมาอย่างเจนจบจริงๆ หรือเปล่า”

“สอบได้ใบเปรียญเป็นนักธรรมเอก อาจใช้เป็นเครื่องหมายว่าคุณมีสุตมยปัญญากับจินตามยปัญญาเป็นเลิศ แต่ไม่ได้รับประกันว่าคุณมีภาวนามยปัญญาเป็นเลิศด้วยหรือเปล่า”

IQ without EQ can get you an A on a test,
but won't get you ahead in life.

"แม้มี IQ สูง (สมองดี) สามารถสอบได้เกรด A แต่ถ้าไม่มี EQ (ความฉลาดทางอารมณ์) ก็ไม่สามารถก้าวหน้าในชีวิต"

การปฏิบัติธรรมเป็นการพัฒนา EQ (Emotional Quotient) ทำให้เรามีสติ มีปัญญา สามารถรับมือกับความทุกข์ได้ ... มีคนจบปริญญาเอกฆ่าตัวตายเพราะถูกแฟนทิ้งอย่างนี้ เรียกว่าขาด EQ ตามสถิติพบว่า

คนมี IQ สูง
ประสบความสำเร็จเพียง ๒๐%
แต่คนมี EQ สูง
ประสบความสำเร็จถึง ๘๐%

เขียนไว้บนพื้นทราย

เพื่อนสองคนเดินทางหลงในทะเลทราย ทั้งเหนื่อยและร้อน จึงอารมณ์เสียทะเลาะกัน ฝ่ายหนึ่งทนไม่ไหวตบหน้าอีกฝ่ายหนึ่ง ฝ่ายถูกตบหน้าล้มลง และเขียนข้อความไว้บนพื้นทรายว่า

"วันนี้ฉันถูกเพื่อนรักตบหน้า"

หลังจากนั้นทั้งสองจึงเดินทางต่อจนกระทั่งเจอแหล่งน้ำ ทั้งสองดีใจลงไปดำผุดดำว่ายในหนองน้ำอย่างมีความสุข ทันใดนั้นเองเพื่อนที่ถูกตบหน้าเกิดจมน้ำ เพื่อนอีกคนรีบช่วยดึงขึ้นจากน้ำ เมื่อดึงขึ้นมาได้ เพื่อนที่ถูกตบหน้าดึงมีดออก แล้วสลักลงไปบนแผ่นหินว่า

"วันนี้เพื่อนรักช่วยชีวิต"

เพื่อนสงสัยจึงถามว่า

"ตอนที่ฉันตบหน้าเธอ เธอเอานิ้วเขียนบนพื้นทรายแต่ตอนนี้เธอกลับเอามีดมาสลักไว้บนก้อนหินหมายความว่าอย่างไร"

เพื่อนที่ถูกตบหน้าจึงตอบว่า

"เราเขียนบนพื้นทรายเพราะว่าสายลมแห่งการให้อภัยมันจะช่วยชะล้างทุกอย่างให้กลับมาเป็นปกติ แต่เมื่อเพื่อนช่วยชีวิตเรา เราต้องสลักไว้บนพื้นหินเพราะไม่ว่าสายลมจะแรงปานใดก็ไม่สามารถที่จะลบคำเหล่านี้ออกไปจากแผ่นหินนี้ได้"

มีคำกล่าวว่า *"บุญคุณต้องทดแทน แค้นต้องชำระ"* ทีนี้ให้เรามาดูว่า แค้นมันเกิดที่ไหน...เกิดที่ใจ ดังนั้นเวลาจะล้างแค้นต้องไปล้างที่ไหน...ล้างที่ใจ

บุญคุณ ต้อง ทดแทน

แค้น ต้อง ชำระล้างออกไปจากจิตใจ

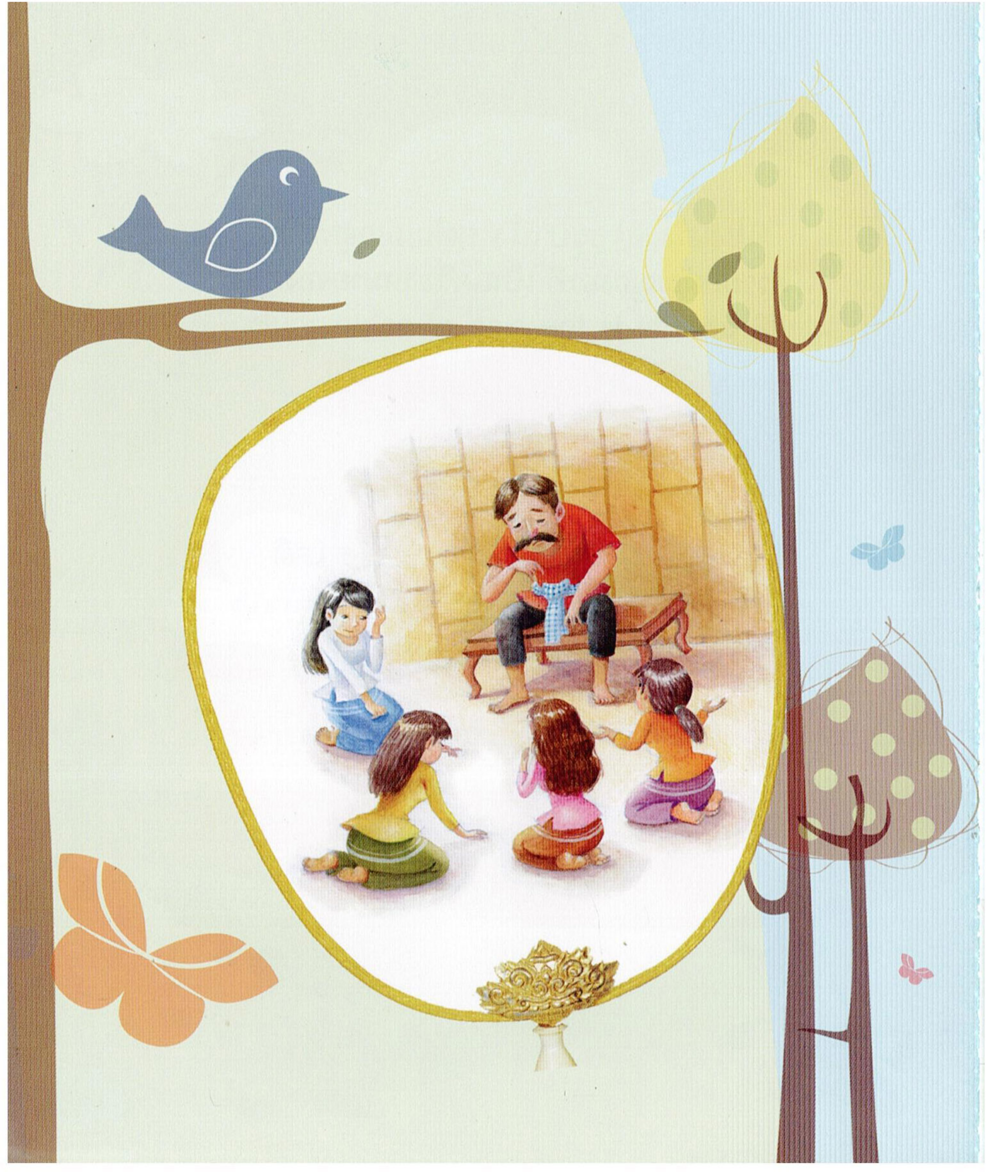
Pay off debt, stop revenge.

เจริญพร

นิมิตตัง สาธุรูปานัง กตัญญูกตเวทิตา
ความกตัญญูกตเวที เป็นเครื่องหมายของคนดี
Gratitude is the sign of noble souls.

โกธัง ฆัตวา สุขัง เสติ
ฆ่าความโกรธได้ ย่อมอยู่เป็นสุข
Happy is he who has killed his own anger.

แฟนทั้งสี่

มีคนคนหนึ่งมีแฟนอยู่ทั้งหมดสี่คน วันหนึ่งถูกตัดสินประหารชีวิต ก่อนตายเขาขอกลับไปลาแฟนทั้งสี่ของเขาก่อน เมื่อกลับถึงบ้านเขาก็ถามแฟนทั้งสี่คนของเขาว่า

"ตอนนี้ฉันถูกตัดสินประหารชีวิตแล้ว ภายในเจ็ดวันนี้
จะต้องตาย ถ้าฉันตายเธอจะตายตามฉันไปด้วยไหม"

แฟนคนที่สี่ คนที่เขารักมากมายมหาศาลสุดชีวิต ตั้งแต่ตื่นเช้าขึ้นมาเขาก็จะไปขลุกอยู่กับแฟนคนที่สี่กระทั่งกลางคืนหลับยังฝันถึง ตอบว่า

พอได้ยินคำนี้เหมือนสายฟ้าฟาดลงมากลางใจ พูดอย่างนี้ได้อย่างไร เขารู้สึกเสียใจมาก

แฟนคนที่สาม คนที่เขารักมากมาย อยากได้อะไรหาให้หมด ตอบว่า

เขานึกวาบเข้ามาในใจว่า ตัดบัวยังเหลือใย น้องตัดน้ำใจ น่าจะมีเมตตา นี่ไม่มีเยื่อใยอะไรเหลือเลย ตายแล้วจบกัน

แฟนคนที่สอง รักแต่ก็ทะเลาะกันตีกันบ้าง แต่ก็ปรึกษากันได้ทุกเรื่อง ตอบว่า

เขารู้สึกเสียใจว่าทุกครั้งเคยแก้ปัญหาให้ เที่ยวนี้ทำไมไม่พูดถึงการแก้ไขปัญหาเลย เขารู้สึกหมดอาลัยตายอยาก

หันไปหาแฟนคนที่หนึ่ง คนที่อยู่กันมานาน แต่เขาก็รู้สึกเฉยๆ กับแฟนคนนี้ ปีหนึ่งจะคิดถึงแค่ครั้งสองครั้ง ตอบว่า

"ใจเย็นเย็น

Calm down, please.

เดี๋ยวจะหาทางช่วยทุกวิถีทาง

แต่ถ้าช่วยไม่ได้ถ้าตายจะตามไปรับใช้"

พอเขาได้ยินแค่นั้นเขารู้สึกสลดใจวูบขึ้นมาว่า เฮ้ย! แฟนคนที่หนึ่งนี้เราไม่ได้สนใจเค้าเลย แต่น้ำใจที่เค้าตอบมามันน่าสรรเสริญมาก เขารู้สึกละอายใจตัวเองอยากแก้ตัวแต่ก็สายเสียแล้ว

ในที่สุดเขาก็ถูกประหารชีวิต แฟนทุกคนทำตามที่ตัวเองพูดหมด

ท่านบอกว่า ทุกคนที่เกิดมาในโลกต่างมีแฟนกันคนละสี่คนทั้งหมด แม้บางคนบอกว่ารักเดียวใจเดียว ก็โรเนียวไว้สี่เหมือนกัน

แฟนคนที่สี่ที่เรารักมากมายมหาศาล
เปรียบเสมือนทรัพย์สินเงินทอง

ถึงเวลาตายเราเอาไปไม่ได้ เค้ามีใหม่ทันที ไม่ว่าจะเป็นสังหาริมทรัพย์หรืออสังหาริมทรัพย์ก็แล้วแต่ บางทียังไม่ทันตายก็เตรียมมีใหม่แล้ว พ่อแม่ป่วยไปนอนโรงพยาบาลยังไม่ทันตายลูกหลานมันเข้าไปแล้ว นั่นที่ตรงนั้นยกให้หนูเถอะช่วยเซ็นมาเลย เงินที่เราฝากไว้ในธนาคารชื่อของเราแท้ๆ พอตายปั๊บก็ไม่ใช่ของเราแล้ว แม้แต่บ้านซึ่งเป็นโฉนดที่ดินชื่อของเรา พอเราตายเค้ายอมให้เรานอนในบ้านไหม ไม่ยอมนะ เค้าพาเราไปนอนวัดแทน แค่นั้นไม่พอ กลัวเราจะกลับไปวุ่นวายก็เอาสายสิญจน์มาล้อมรอบบ้าน หรือเพื่อเป็นการป้องกันตัวเองหนักยิ่งขึ้นก็ไปเอาทรายเสกบ้างข้าวสารเสกบ้างมาสาดไว้รอบบ้าน ห้ามเข้า ห้ามเข้า ห้ามเข้า เพราะฉะนั้นโยมจำให้ดีนะตรงนี้ ทรัพย์สินที่มีอยู่ถึงเวลาตายเอาไปไม่ได้เลย เค้าจะมีใหม่ทันทีทั้งๆ ที่เป็นชื่อเรา

แฟนคนที่สาม
เปรียบเสมือนร่างกายของเรา

เรารักเค้าอยากกินมันมัน จัดให้ อยากได้เสื้อผ้าแบบไหน รองเท้าแบบไหน ต่างหู แหวน นาฬิกา จะเอาอะไร ผมจะตัดทรงไหน หาให้หมด หมอบอกให้ออกกำลังกายแต่มันบอกว่าขี้เกียจ เราก็จัดให้ ตื่นเช้ามันควรจะลุกแต่มันล้มลงไปนอนต่อเราก็จัดให้ ตามใจเค้าทุกอย่าง แต่ว่าตายเมื่อไหร่ก็จบกันแค่นั้น กายกับใจพอลมหยุด ไฟในร่างกายก็ดับ พอไฟดับน้ำในร่างกายก็เน่า พอน้ำเน่าดินก็พัง มันจบกันแค่นั้น

แฟนคนที่สอง

เปรียบเสมือนพ่อ แม่ สามี ภรรยา ญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง ลูก หลาน เหลน โหลน เราตายเมื่อไร เค้าซื้อโลง แล้วก็ทำบุญให้

แฟนคนที่หนึ่ง

เปรียบเสมือนบุญกุศลที่เราทำไว้

ท่านบอกว่า

"ยศและลาภหาบไปมิได้แน่
เว้นเสียแต่ต้นทุนบุญกุศล
ทิ้งสมบัติทั้งหลายให้ปวงชน
แม้ร่างตนเขายังเอาไปเผาไฟ"

สรุปข้อคิดสำหรับเรื่องนี้ก็คือ ทรัพย์สินเงินทองส่งเราได้แค่โรงพยาบาลอันนั้นก็คือแฟนคนที่สี่ ญาติพี่น้อง ญาติโกโหติกาส่งเราได้ก็เพียงแค่เชิงตะกอนหรือหลุมฝังศพ นั้นก็คือแฟนคนที่สอง ก็มีแต่แฟนคนที่หนึ่งที่จะติดตามไป คือบุญกุศล แต่เราคิดถึงเค้าแค่ปีละครั้งสองครั้งก็คือวันปีใหม่กับวันเกิดตัวเอง บางคนจะทำบุญก็นู่นน่ะปีใหม่นึกว่าพระฉันวันเดียวคือวันปีใหม่ นอกนั้นท่านภาวนาไม่กินอะไรเลย ปีใหม่บิณฑบาตทีได้มาห้าเข่ง ศิษย์วัดเอาไข่เค็มมาขว้างหัวกันเล่น ผ่านไปเดือนนึง ไข่เค็มลูกนึงแบ่งเป็นสี่ส่วน ตรงนี้ก็น่าเห็นใจ แต่ที่พูดให้ฟังตรงนี้ไม่ได้หมายถึงว่าการบำเพ็ญบุญต้องไปใส่บาตรเพียงอย่างเดียวนะ *ทำบุญกับพระอรหันต์ของเราก็ได้คือคุณพ่อ คุณแม่*

พระพุทธเจ้าท่านแบ่งการทำบุญออกเป็นสิบประการด้วยกัน บุญที่ต้องเสียสตางค์ก็มีอยู่ข้อเดียว คือข้อการให้ทาน แล้วข้อทานก็ยังแบ่งออกเป็นวัตถุทาน อภัยทาน แล้วก็ธรรมทานด้วย ส่วนบุญอีกเก้าข้อเป็นบุญฟรี ฟรี

"บุญกิริยาวัตถุสิบ" ก็มี

ทาน (การให้)

ศีล (รักษาศีล)

ภาวนา (การอบรมจิตใจ)

อัปจายนะ (การอ่อนน้อมถ่อมตน)

เวยาวัจจะ (การช่วยเหลือผู้อื่น)

ปัตติทานะ (การแผ่ส่วนบุญ)

ปัตตานุโมทนา (การอนุโมทนาบุญ)

ธรรมสวนะ (การฟังธรรม)

ธรรมเทศนา (การแสดงธรรม)

ทิฏฐุชุกรรม (การทำความเห็นให้ถูกต้อง, ดีงาม)

ถ้าโยมอยากทราบรายละเอียดเรื่องนี้เพิ่มเติมก็แนะนำให้ไปเปิดหนังสือ "นวโกวาท*" อ่านกันดูก็แล้วกัน ขอให้จำไว้ว่า

พุทธศาสนาเปิดกว้าง ไม่มีสตางค์ก็สามารถทำบุญได้

เจริญพร

**นวโกวาทเป็นหนังสือสำหรับศึกษาความรู้เบื้องต้นในพระพุทธศาสนา ซึ่งแพร่หลายมากที่สุด ใช้สำหรับสอนภิกษุสามเณรบวชใหม่*

“ไม่มีเงินก็ทำบุญได้”
You can make merit without using money.

22.05.54

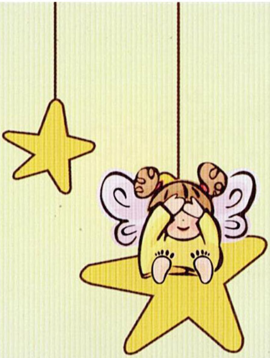
นางฟ้าขี้อิจฉา

มีนางฟ้าตัวน้อย ๓ องค์ เห็นมนุษย์มีความสุขมาก จึงรู้สึกอิจฉา นางฟ้าทั้ง ๓ องค์จึงคิดแผนการขโมยความสุขไปจากมนุษย์

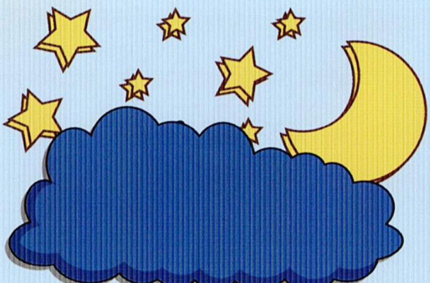

ในค่ำคืนหนึ่ง นางฟ้าทั้ง ๓ ต่างช่วยกันขโมยความสุขของมนุษย์ในช่วงที่มนุษย์กำลังหลับใหลไม่ได้สติ บัดนี้นางฟ้ามีความสุขของมนุษย์มากมายอยู่ในมือ จึงปรึกษากันว่าพวกเราน่าจะเอาความสุขของมนุษย์ไปซ่อนไว้ในที่มิดชิดที่สุด มนุษย์จะได้หา "ตัวความสุข" ไม่พบ นางฟ้าทั้ง ๓ ช่วยกันคิดถึงสถานที่ที่จะเอาความสุขไปซ่อน

นางฟ้าทั้ง ๓ ต่างออกความเห็นถึงที่ซ่อนหลากหลายแต่ก็ติดด้วยปัญหาว่า ในที่สุดมนุษย์คงจะหาความสุขจนพบ ไม่ว่าจะเป็นภูเขาเอเวอร์เรสต์ที่สูงที่สุด มนุษย์ก็สามารถพิชิตมาแล้ว จนตอนนี้มีกองขยะอยู่เต็มภูเขา หรือใต้มหาสมุทรลึกๆ ก็คงเป็นไปไม่ได้เพราะเรือไททานิคที่จมน้ำไปนาน มนุษย์ยังสามารถดำลงไปเอาขึ้นมาได้ หรือบลูไดมอนด์มนุษย์ก็ไปเอาขึ้นมาได้อีก

ในที่สุดนางฟ้าองค์หนึ่งก็คิดขึ้นได้ว่า "เรารู้แล้ว มนุษย์นั้นชอบแสวงหาความสุขภายนอกตัว เพราะฉะนั้นเราเอาความสุขไปซ่อนไว้ภายในใจมนุษย์นั่นแหละ รับประกันได้ว่ามนุษย์จะหาความสุขไม่เจอแน่นอน" นางฟ้าอีกสององค์พยักหน้าเห็นด้วย ในค่ำคืนนั้นเองนางฟ้าทั้ง ๓ ต่างช่วยกันนำความสุขกลับคืนไปซ่อนไว้ในใจมนุษย์

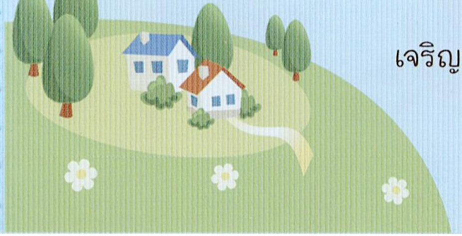

เช้าวันรุ่งขึ้น มนุษย์ไม่รู้ว่าเมื่อคืนมีนางฟ้ามาเยือน ตื่นขึ้นมาตอนเช้าก็เร่งหาความสุขเป็นการใหญ่ หาเท่าไรก็หาไม่เจอจึงออกเที่ยวแสวงหาตามช้อปปิ้งเซ็นเตอร์บ้าง ร้านเกมบ้าง ตามบาร์บ้าง ตามผับบ้าง หาจนทั่วก็หาไม่เจอ พวกเขาไม่รู้ว่านางฟ้าเอาความสุขของมนุษย์ไปซ่อนไว้ที่ไหน

การศึกษาพุทธศาสนาที่แท้จริงต้องศึกษาลงไปที่ความรู้สึกสดๆ ที่เกิดขึ้นที่จิตในแต่ละครั้งของการกระทบอารมณ์ มีคำกลอนอยู่บทหนึ่งบอกว่า

ดั้นด้นค้นหา สุขไหนหว่า ที่ยิ่งใหญ่
หาจนสุดขอบโลก ยังเศร้าโศก ภายใน
หาแทบเป็นแทบตาย โถ...อยู่ที่ใจ ก ไก่ สระอูเอง

เจริญพร

นางฟ้าสามองค์ มีจิตอิจฉา เห็นใครสุขอุรา จะทนไม่ได้
จึงร่วมปรึกษา ลักสุขซ่อนไว้ ผู้คนจะได้ ไม่มีสุขกัน

ลักความสุขแล้ว จะซ่อนที่ไหน บนยอดเขาไกล คนไม่รู้ทัน
องค์หนึ่งเสนอ สององค์แก้กัน เขารู้ทั้งนั้น แม้นอยู่เขาสูง

มีการเสนอ ที่ซ่อนที่ใหม่ ทะเลลึกไกล คิดไปเฟ้อฟุ้ง
อีกองค์พินิจ ด้วยจิตหมายมุ่ง ความคิดเรืองรุ่ง ซ่อนในใจคน

คนโดยทั่วไป ชอบไปค้นหา ความสุขทั่วหล้า ไปทุกแห่งหน
ช้อปปิ้งเซ็นเตอร์ เจอะเจอผู้คน ยังคงทุกข์ทน หาสุขไม่มี

ถ้าเราเรียนรู้ ทำความเข้าใจ ควบคุมตนได้ นั่นคือวิธี
หาสุขได้ง่าย สุขนั้นไม่หนี เพราะความสุขมี อยู่ที่ใจเอย

แต่งโดย อ.พรทิพย์

ความสุขทั้งมวล ล้วนอยู่ที่ใจ
มัวหานอกกาย
ตายก็ไม่เจอ

Happiness comes from inside yourself.
Don't waste your lifetime seeking it outside.

สค 666

สงคราม

วันนี้คุณพ่อคุณแม่มีโอกาสรับหนูน้อยต้นข้าวกลับจากโรงเรียน พอหนูน้อยต้นข้าวขึ้นรถ คุณพ่อคุณแม่ก็ถามว่าเป็นอย่างไรบ้างวันนี้ หนูน้อยต้นข้าวยิ้มบอกว่า

"วันนี้ที่โรงเรียนสนุกมากๆ เลย คุณครูสอนเรื่องประวัติศาสตร์ มีหลายประเทศทะเลาะกัน ทำสงครามกัน ต้นข้าวสงสัยว่าสงครามเกิดขึ้นได้อย่างไร"

คุณแม่ได้ยินต้นข้าวถามก็ดึงลูกมากอด เตรียมจะตอบคำถาม แต่ยังไม่ทันได้อ้าปากตอบ คุณพ่อก็เอื้อมมือมาลูบหัวลูก และพูดว่า

"ฉลาดถามจริงๆ ฉลาดเหมือนพ่อไม่มีผิด"

คุณแม่พอได้ยินคุณพ่อพูดขัดก็โกรธปรี๊ด ปวดหัวไมเกรนขึ้นทันที และพูดเสียงสะบัดใส่พ่อว่า

"ดีจริง เวลาฉลาดก็บอกว่าฉลาดเหมือนพ่อ แล้วเวลาโง่ไม่รู้ว่าโง่เหมือนใคร"

คุณพ่อไม่ทันได้ใส่ใจรีบเล่าให้ต้นข้าวฟังว่า

"เดี๋ยวพ่อจะยกตัวอย่างให้ฟังเรื่องสงคราม สมมุติว่าไทยเกิดทะเลาะกับสเปน..."

คุณพ่อยังไม่ทันได้พูดต่อ คุณแม่ก็รีบแทรกขึ้นทันที

"นี่ ไทยกับสเปนอยู่ห่างกันเป็นหมื่นกิโล มันจะไปทะเลาะกันได้อย่างไร ทำไมไม่เอาไทยกับพม่าล่ะ ตีกันเป็นประจำ หรือเขมรก็ได้ ดูซิตอนนี้เรื่องเขาพระวิหารยังไม่จบซักที"

คุณพ่อได้ยินก็หน้าหงิก พูดแบบตัดรำคาญว่า

"ผมแค่สมมุติ ทำไมคุณต้องซีเรียสด้วย"

คุณแม่ยอมไม่ได้รีบตอบกลับไปว่า

"เรื่องอย่างนี้ต้องซีเรียสสิ ถ้าลูกรู้แบบงูๆ ปลาๆ ยกตัวอย่างไม่เข้าท่า ฉันอายเขา"

คุณพ่อหันมองหน้าคุณแม่และพูดแบบเอือมระอาว่า

"มันเป็นแค่เรื่องสมมุติ ไม่เห็นต้องอารมณ์เสียเลย"

คุณแม่พูดเสียงดังอีกครั้งว่า

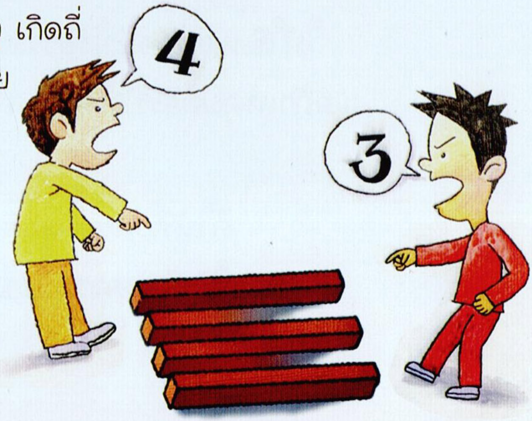
"ฉันไม่ได้อารมณ์เสียนะ คุณนั่นแหละกำลังอารมณ์เสีย"

หนูน้อยต้นข้าวได้ยินคุณพ่อคุณแม่เสียงดังใส่กันก็รู้สึกวูบวาบใจไม่ดี หันมองหน้าคุณพ่อที คุณแม่ที แล้วก็ยกมือขึ้นพนม พูดขึ้นว่า

"คุณพ่อขา คุณแม่ขา หนูทราบแล้วค่ะว่า สงครามเกิดขึ้นได้อย่างไร"

เพราะตอนนี้สงครามเกิดรึยัง? เกิดแล้ว เกิดที่ไหน? เกิดในรถนั่นแหละ ที่บ้านของพวกเราเคยเกิดสงครามมั๊ย นานๆ เกิดที หรือนานๆ เกิดถี่ ส่วนมากผู้หญิงหรือผู้ชายเป็นผู้ก่อสงคราม แล้วใครเป็นผู้ชนะสงคราม จริงๆ ไม่มีใครชนะ แพ้ทั้งคู่ ผู้ที่ชนะคือ กิเลส

เราอาจแตกต่างทางความคิด แต่ต้องไม่แตกแยกทางจิตใจ

คิดต่างไม่ใช่ต่อต้าน แต่เป็นการเติมเต็ม

Difference in thought is not the cleavage between us.

Different thinking is not a resistance

but the fulfillment of certain conditions.

ก็ขอให้อยู่กันอย่างมีความสุข ขอสงครามจงอย่าได้เกิดขึ้นในบ้าน ในเมือง ในบริษัท และในสังคมของพวกเรา

เจริญพร

เมื่อเกิดเรื่องขัดแย้ง
ให้ใช้เหตุผลอย่าใช้อารมณ์
แต่ถ้าเหตุผลจะทำให้ทะเลาะกัน

ก็ให้ทิ้งเหตุผลเสีย
แล้วใช้เพียงความสงบเย็น

Use reason,
don't use emotion.
But if the reason itself
is the problem,
then discard it
and use only
your peaceful mind.

หนูน้อยต้นข้าว กลับจากโรงเรียน มีความพากเพียร จึงตั้งคำถาม
พ่อแม่ที่รัก อธิบายสงคราม ช่างน่าครั่นคร้าม เกิดขึ้นได้อย่างไร

คุณพ่อจึงกล่าว ว่าเรื่องมันยาก ว่าลูกอยากทราบ พ่อจะขานไข
สงครามประเทศ ขยายเขตแดนไกล เพราะความอยากได้ จึงรบสู้กัน

พ่อยกตัวอย่าง กล่าวอย่างตั้งใจ แม่เอ่ยออกไป ไม่ได้เรื่องทั้งนั้น
พ่อเริ่มเสียงดัง แม่ยังมาดมั่น โต้ตอบทันควัน ยกตัวอย่างไม่ดี

ต้นข้าวเข้าใจ ยกมือไหว้พ่อแม่ สงครามแน่แท้ เกิดที่บ้านเรานี่
ความเห็นไม่ตรงกัน ไม่พูดดีดี เหตุผลไม่มี ดูแล้วเศร้าใจ

เมื่อเกิดขัดแย้ง อย่าแรงอารมณ์ ต้องรู้จักข่ม รู้จักอภัย
ไม่มีใครผิด หรือถูกเสมอไป ถ้าเราเข้าใจ จิตใสสดเอย

แต่งโดย อ.พรทิพย์

Jitlada 10-07-2011

คนหัวล้านกับคนตาบอด

มีคนหัวล้านคนนึงแกมักจะอารมณ์เสียเป็นประจำ เป็นคน "หัวล้านใจน้อย" เวลามีใครมาคุยกับแก คุยถึงเรื่องวันนี้ท้องฟ้าแจ่มใส แกจะรู้สึกทันทีว่าหาเรื่องแกว่า "หัวใสเจ๊งเหม่ง" บอกว่าวันนี้เดินทางถนนโล่งหมดเลย แกก็ว่าหาเรื่องแกว่า "หัวโล้นโล่งเตียน" บอกว่าถนนลื่น แกก็หาว่าหาเรื่องแกว่า "หัวล้านเรียบลื่น"

จนกระทั่งวันนึงที่แกอารมณ์เสียมากคือเพื่อนเอาแตงร้านมาฝาก แกรับไม่ได้ว่าไอ้นี่มาหาเรื่องถึงที่บ้าน แกก็เลยเดินลงจากบ้าน เมื่อลงมาแกก็ได้ยินเสียงคนหัวเราะ พอมองไปก็เห็นคนตาบอดนั่งหัวเราะ

แกก็เลยพูดว่า *"ไอ้บอดเอ็งจะบ้าเหรอ ข้าเคยเห็นแต่คนตาบอดนั่งเป็นทุกข์ ทำไมแกมานั่งหัวเราะ"*

เจ้าตาบอดบอกว่า *"ลุง...ปกติแล้วคนตาดีกับคนตาบอดใครแย่กว่ากัน"*

คนหัวล้าน *"ก็คนตาบอดซิวะ"*

เจ้าตาบอด *"เออใช่ ปกติผมตาบอดผมก็แย่อยู่แล้ว ยิ่งมาให้ผมนั่งเป็นทุกข์ ผมไม่ยิ่งแย่ไปกว่านี้เหรอ เพราะฉะนั้นขอให้ผมนั่งเป็นสุขเถอะ"*

คนหัวล้านพอได้ยินรู้สึกวาบขึ้นมาเลยว่า เออ...จริงของไอ้บอด มันบอดมันก็แย่อยู่แล้วยิ่งให้มันมานั่งเป็นทุกข์มันยิ่งหนักเข้าไปใหญ่ มันก็เหมือนเรา เราหัวล้านก็แย่อยู่แล้ว แล้วมาเป็นทุกข์กับหัวล้านมันก็เลยแย่เข้าไปใหญ่ คิดได้อย่างนั้นแล้วยกมือไหว้ไอ้บอดบอกว่า "เอ็งสอนดีกว่าพระตั้งเยอะ" ว่าแล้วก็กลับบ้านไปทำปิ่นโตมา ๒ เถา วันนี้ทำปิ่นโตมาถวายเอ็ง ๑ เถา แล้วก็ไปทำบุญสะเดาะเคราะห์ก็แล้วกัน ว่าแล้วก็ชวนเจ้าบอดไปวัด พอไปถึงวัดลุงหัวล้านก็บอกว่ากราบพระกันก่อนเร็ว ลุงหัวล้านกราบไปทางพระประธานแต่พอหันมาทางคนตาบอด คนตาบอดกราบไปทางหมาขี้เรื้อนมีกระโถนวางอยู่ที่หัวด้วย

ลุงหัวล้านบอกว่า *"ที่เอ็งกราบอยู่นั่นน่ะหมาขี้เรื้อนกับกระโถน กราบไม่ถูกพระ พระอยู่ทางนี้"*

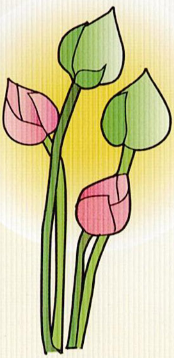
คนตาบอดบอกว่า *"ผมกราบทีไร ถูกพระทุกที"*

ตกลงพระอยู่ที่ไหน พระอยู่ที่ใจ ไม่ว่าตาบอดจะกราบไปทางไหน เค้าก็กราบถูกพระ คนที่ตาดีๆ กราบพระแต่ไม่ถูกพระ กราบพระแต่ไม่ถึงพระ กราบพระแต่เลยพระไปก็มี เพราะฉะนั้นของเรามาดูวิธี "กราบพระแบบพุทธ"

เห็นพระ กราบพระ ครั้งใด
น้อมใจ ให้ถูก ด้วยหนา
ชาวพุทธ กราบด้วย ปัญญา
ใช่ว่า กราบอย่าง งมงาย

เห็นพระ กราบพระ ครั้งใด
น้อมใจ ตามไป ง่ายง่าย
หัวแหลม ปัญญา ว่องไว
ทุกข์ใจ ดับได้ ทันที

หูยาน คือความ หนักแน่น
ไม่แล่น รับเสียง เร็วรี่
ใครว่า ใครด่า ท้าตี
ไม่มี โมโห วู่วาม

มองต่ำ คือตา สติ
ไม่ดำริ ในสิ่ง ทั้งสาม
คือการ ดำริ ในกาม
พยาบาท และการ เบียดเบียน

เห็นพระ กราบพระ ทุกครั้ง
ระวัง อย่ากราบ ให้เพี้ยน
พระพักตร์ ยิ้มแย้ม ไม่เปลี่ยน
เพราะใจ โล่งเตียน เบิกบาน

นิ้วมือ สั้นยาว เท่ากัน
สิ่งนั้น คือรัก แผ่ซ่าน
เมตตา กรุณา ตลอดกาล
สงสาร สรรพสัตว์ เสมอกัน

กราบองค์ พุทธรูป ครั้งใด
ตั้งใจ ดำรง คงมั่น
น้อมเอา คุณธรรม อนันต์
เหล่านั้น มาไว้ ในตน

นั่งลุก	เดินเหิน	ไปไหน
ดอกบัว	เกิดได้	ทุกหน
คือความ	บริสุทธิ์	หลุดพ้น
มิมี	เจือปน	กิเลสกาม

แต่งโดย พระประสงค์, ทยาลุ

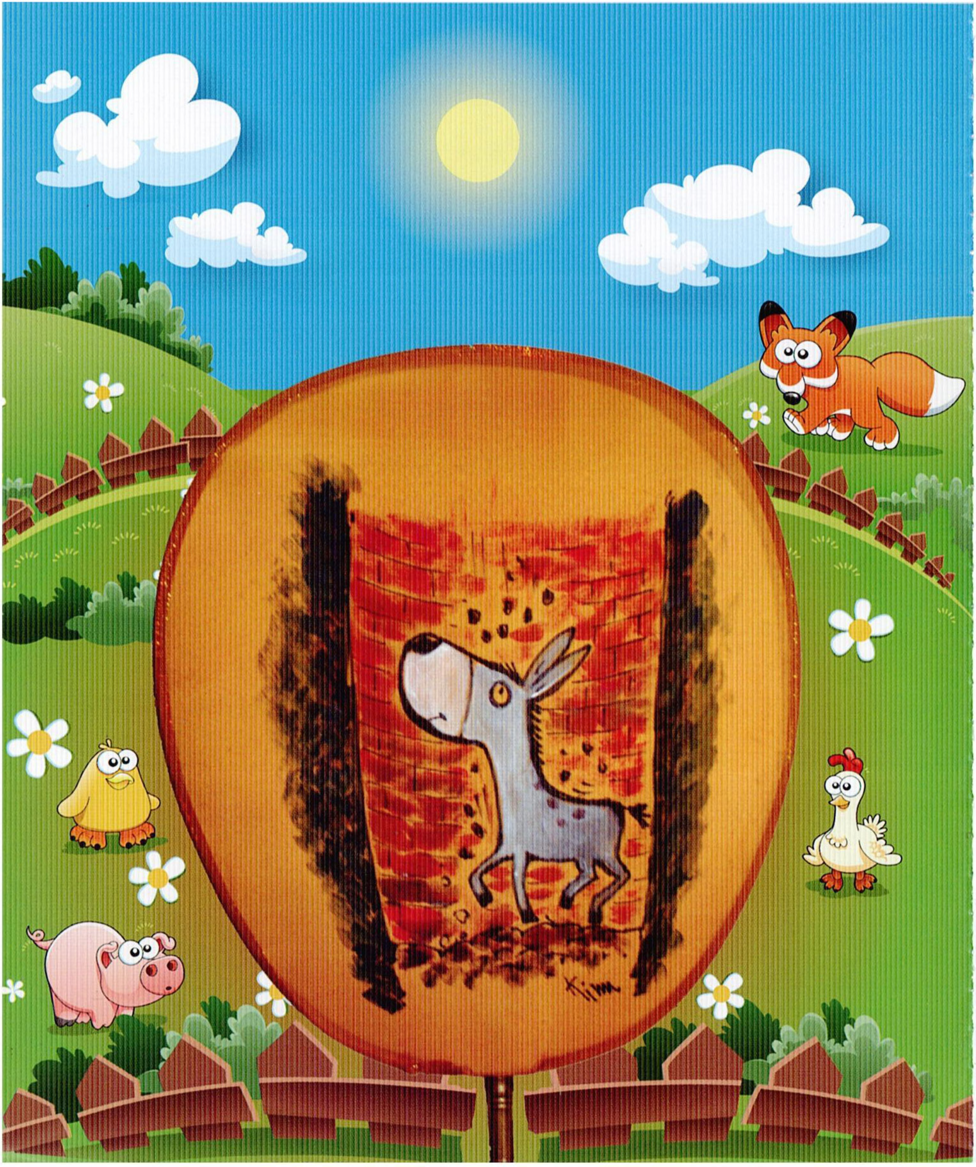
นี่คือการกราบพระแบบพุทธที่ถูกต้อง เข้าวัดไปทำบุญไหว้พระ ต้องทำใจให้สงบเย็น นึกถึงการทำดี เพื่อเจริญสติปัญญา ไม่ใช่เข้าวัดไปไหว้พระด้วยความโลภ ขอให้ได้บุญเยอะๆ ขอให้ร่ำรวยเยอะๆ กราบพระแบบนั้น ไม่มีทางหลุดพ้นจากทุกข์แน่นอน

เจริญพร

"ธรรมทั้งหลาย มีใจเป็นหัวหน้า มีใจเป็นใหญ่ สำเร็จด้วยใจ ถ้าใจผ่องใสแล้ว จะพูดก็ตาม จะทำก็ตาม ความสุขย่อมติดตามไปเพราะเหตุนั้น เหมือนเงาตามตัวฉะนั้น"

ธรรมทั้งหลายมีใจเป็นใหญ่

Of all Dhamma,
mind is the Principal.

Kim

ลาตกหลุม

มีลาตัวหนึ่งทำงานรับใช้เจ้านายด้วยความซื่อสัตย์จนแก่หูตาฝ้าฟางหมดแรง ทำงานไม่ได้อีกต่อไป เจ้าของจึงปลดเกษียณและปล่อยให้มันเดินเล่น

วันหนึ่งมันเผลอพลัดตกหลุมที่ทั้งลึกทั้งแคบ มันพยายามตะเกียกตะกายปีนขึ้นจากหลุมแต่ก็ไม่สำเร็จ จึงร้องโหยหวนขอความช่วยเหลือ เจ้าของได้ยินเดินมาพบก็รีบพยายามหาทางช่วยมันอย่างเต็มที่ แต่ก็ไม่สำเร็จจนเริ่มจนปัญญา จึงคิดขึ้นว่า ลาตัวนี้มันแก่หมดสภาพแล้วอีกไม่นานมันก็จะตาย เวลามันตายเราก็ต้องขุดหลุมฝังมันแบบนี้ ตอนนี้ลากับหลุมมาอยู่ด้วยกันแล้ว คิดได้ดังนั้นจึงบอกคนทั้งบ้านให้มาช่วยกัน ทุกคนก็ใจดีต่างถือพลั่วเดินมาที่หลุม

ดินมากมายที่เจ้าของลาและคนในบ้านตักใส่หลุมทำให้ลาเฒ่ารู้ชะตากรรมของมันเอง มันร้องโหยหวนด้วยความเศร้าเสียใจอีกครั้งก่อนที่จะเงียบหายไป

เจ้าของสงสัยว่าทำไมเจ้าลาเงียบไปจึงก้มลงดู ภาพที่เห็นทำให้เจ้าของลาต้องแปลกใจเพราะลาเฒ่าที่อยู่ในหลุมพยายามสลัดดินบนหลังแล้วเหยียบดินไว้ สลัดแล้วเหยียบ สลัดแล้วเหยียบ มันไม่ยอมให้ดินแม้แต่ก้อนเดียวอยู่บนหลังมัน ในที่สุดท่านคิดว่าจะเป็นอย่างไร...

ข้อคิดที่ได้จากนิทานเรื่องนี้คือ ดินเปรียบเสมือนปัญหาที่ถาโถมเข้ามาในชีวิต อย่าปล่อยให้ปัญหาทับถมเรา เราต้องเหยียบปัญหา อย่าไปแบกไว้จนทุกข์ทับถม จงจำไว้ว่า ทุกปัญหามีทางแก้ ให้รู้จักเปลี่ยนวิกฤตให้เป็นโอกาส เหมือนกับลาตัวนี้

ลาจัดเป็นสัตว์ที่โง่ที่สุดยังรู้จักเหยียบปัญหา...แล้วเราล่ะ?

ทุกปัญหามีทางแก้
จงรู้จักเปลี่ยนวิกฤตให้เป็นโอกาส

Every problem has a solution.
Turn crisis into opportunity.

ปัญหามีไว้ให้เหยียบ ไม่ได้มีไว้ให้แบก
ปัญหามีไว้ให้แก้ ไม่ได้มีไว้ให้กลุ้ม

จิตรลดา ... 05-02-2555

แรงไม้เรียว

ในสมัยราชวงศ์ฮั่นมีเด็กชายชื่อ แป๊ะยู้ แซ่ฮั้ง เป็นคนแข็งแรง อดทนประกอบด้วยความกตัญญูกตเวทีแรงกล้า วันหนึ่งทำความผิด ถูกมารดาตีสั่งสอน เค้าร้องไห้สะอึกสะอื้น มารดาเห็นเช่นนั้นก็ประหลาดใจจึงถามว่า

"แต่ไหนแต่ไรมา แม่ตีไม่เคยเห็นเจ้าร้องไห้ ไฉนวันนี้จึงร้องไห้สะอึกสะอื้นถึงปานนี้"

แป๊ะยู้ตอบว่า

"ก็ครั้งก่อนๆ แม่ตีลูกเจ็บมากเพราะแม่แข็งแรง มีสุขภาพสมบูรณ์ มาวันนี้แรงไม้เรียวที่แม่หวดไม่รู้สึกเจ็บเหมือนแต่ก่อน ความชราทำให้กำลังวังชาของแม่ลดน้อยถอยลงเป็นที่น่าวิตก ลูกร้องไห้เพราะเหตุนี้"

หลังจากนั้น เด็กน้อยก็เปลี่ยนพฤติกรรม แล้วก็เลิกดื้อกับแม่ นี่เป็นเรื่องที่อยู่ในหนังสือยี่จับสี่เห่า หรือ ๒๔ ยอดกตัญญู

ขออนุโมทนาและขอเจริญพรกับเด็กๆ ที่จะตั้งใจเลิกดื้อกับแม่โดยไม่ต้องให้แม่หมดแรงตีก่อนก็แล้วกัน

พระคุณกตัญญู อย่ารู้เมื่อสาย

Show gratitude to your parents before it's too late.

ถ้าใครไม่คิดตอบแทนคุณ ก็ขอให้อย่าเนรคุณ
คืออย่ายุ่งกับผีร้าย ๖ ตัว

บทธรรมกวี "ผีร้าย ๖ ตัว"

ผีที่หนึ่ง เสพสุรา เป็นอาจิณ
ไม่ชอบกิน ข้าวปลา เป็นอาหาร!!!

ผีที่สอง ชอบเที่ยว ยามวิกาล
ไม่รักบ้าน รักพ่อ รักแม่ตน!!!

ผีที่สาม ชอบเที่ยวดู การละเล่น
ไม่ละเว้น บาร์คลับ ละครโขน!!!

ผีที่สี่ คบคนชั่ว มั่วกับโจร
หนีไม่พ้น อาญา ตราแผ่นดิน!!!

ผีที่ห้า บ้าบอลเกม มวยม้า กีฬาบัตร
สารพัด ถั่วโป ไฮโลสิ้น!!!

ผีที่หก ชอบเกียจคร้าน การทำกิน
มีทั้งสิ้น "หกผี" อัปรีย์เอยฯ...

(กวีโบราณนิรนาม)

LALANA 22.05.2011

พระเซนกับหอยทาก

เช้าวันหนึ่ง ท่านโฮ่กำลังเดินไปทำวัตรสวดมนต์ ท่านเห็นหอยทากกำลังเดินอยู่บนทางเดินเกรงว่าเพื่อนจะเดินมาเหยียบ ท่านจึงก้มลงไปเก็บหอยทาก ใส่กระป๋อง ใส่กระป๋อง ใส่กระป๋อง แล้วก็เก็บใส่...กระป๋อง แล้วนำหอยทากทั้งหมดไปปล่อยริมรั้ว ท่านโฮ่รู้สึกมีความสุขที่ได้ช่วยชีวิตหอยทากไว้มากมาย

สายวันนั้น ชาวบ้านต่างออกมาตะโกนโหวกเหวกโวยวายว่าหอยทากไปกัดผักของชาวบ้านเสียหาย หลวงพ่อจึงเรียกประชุมเพื่อถามหาความจริง

ท่านเล้งเล่าให้หลวงพ่อฟังว่า ท่านโฮ่เป็นผู้ปล่อยหอยทาก ดังนั้นท่านโฮ่จึงเป็นผู้ผิด หลวงพ่อพยักหน้าเห็นด้วยแล้วพูดว่า *"ถูกของเธอ"*

ท่านโฮ่พอได้ยินหลวงพ่อตัดสินเช่นนั้นจึงพูดขึ้นว่า ตนไม่ผิดเพราะตนได้ช่วยชีวิตหอยทากและยังช่วยไม่ให้เพื่อนๆ ทำบาปด้วยเพราะถ้าเพื่อนไปเหยียบหอยทากตายก็จะอาบัติ

หลวงพ่อพยักหน้าแล้วพูดว่า *“ถูกของเธอ”* พอหลวงพ่อพูดจบ สามเณรซึ่งกำลังนั่งพัดหลวงพ่ออยู่ วางพัดลงอย่างไม่พอใจตำหนิหลวงพ่อว่าไม่ควรตัดสินแบบนี้ เรื่องนี้ควรมีผู้ถูกองค์หนึ่งและผิดองค์หนึ่ง หลวงพ่อพยักหน้าแล้วพูดว่า *“ถูกของเธอ”*

ลูกเณรอีกรูปหนึ่งกำลังต้มน้ำ พอได้ยินดังนั้นจึงรีบวิ่งออกจากครัว วางพัดลงแล้วกล่าวตำหนิหลวงพ่อว่า ตนนั้นศรัทธาหลวงพ่อมานาน แต่เรื่องเล็กๆ แค่นี้ทำไมหลวงพ่อตัดสินไม่ได้ ทำไมตัดสินให้ทุกคนถูกหมดเลย

หลวงพ่อจึงหันไปทางลูกเณรแล้วพูดว่า *“ถูกของเธอ”* พูดจบหลวงพ่อก็ลุกจากที่ไป ปล่อยให้ทั้งสี่ทะเลาะกัน

สักครู่ใหญ่ๆ หลวงพ่อจึงเดินกลับมาที่ห้อง ในมือถือจอบมาครบตามจำนวนคน พร้อมพูดขึ้นว่า *“ไป เราไปช่วยกันขุดดินปลูกผักให้ชาวบ้านกันเถอะ”*

นิทานเรื่องนี้จบเพียงแค่นี้ แต่ข้อคิดที่ได้คือ เวลาเกิดปัญหาขึ้นมา อย่ามัวทะเลาะกัน เสียเวลา เรามาดูว่าทำอย่างไรเราจะแก้ปัญหาให้มันยุติลงได้ด้วยดี ตอนนี้ชาวบ้านเค้าเดือดร้อนก็ไปช่วยแก้ปัญหา ปัจจุบันประเทศไทยกำลังวุ่นวาย เราอย่ามาพูดกันว่าใครถูก ใครผิด เรามาหาวิธีกันว่าทำอย่างไรให้บ้านเมืองของเราสงบเย็น มาช่วยๆ กัน

เจริญพร

เมื่อเกิดปัญหาให้รีบช่วยกันแก้
เพราะมันจะแย่ถ้ามัวแต่ทะเลาะกันว่าใครผิดใครถูก

Spending time
to solve problem is better than
losing time quarreling who is right or wrong.

เหตุจากหอยทาก ลากตัวเดินไป
จำนวนมากมาย ในเส้นทางเดิน
พระโฮ่มาพบ กระทบใจเหลือเกิน
คนอาจเดินเพลิน เผลอเหยียบหอยตาย

เก็บรวมหอยไป ปล่อยไว้ริมรั้ว
จิตไม่หมองมัว ทำแล้วสุขใจ
หอยทากทุกตัว คงรอดปลอดภัย
พระเดินสบาย ไม่ต้องระวัง

หอยทากเดินต่อ ไขยกเขยก
เดินตัวโยกเยก ผ่านแปลงผักปลัง
เห็นผักเขียวเขียว น่าหม่ำกินจัง
กินเติมพลัง ผักปลังหมดไป

ชาวสวนโวยวาย หอยเป็นปัญหา
คงมีคนมา ปล่อยหอยทากไว้
หลวงพ่อคิดหนัก พระมีส่วนไหม
จึงสอบถามไป ได้เรื่องจริงจริง

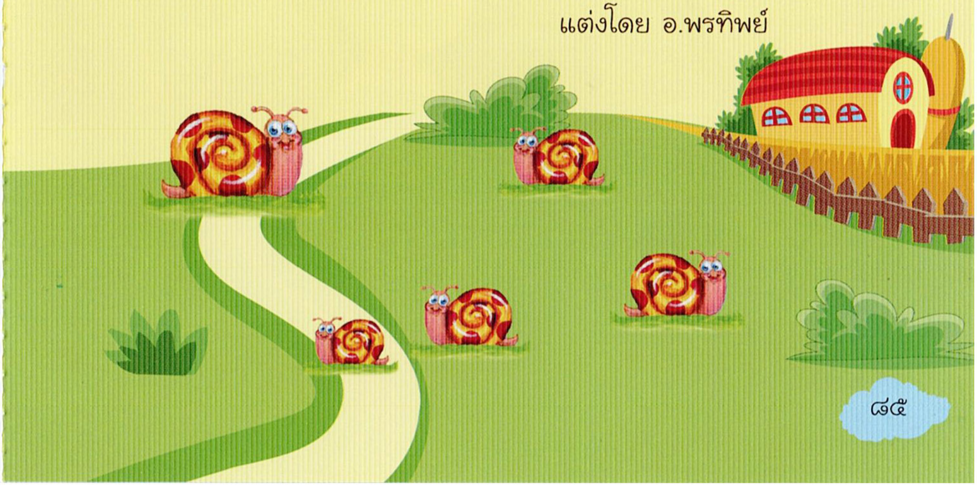
พระเล้งกล่าวโทษ พระโฮ่นั้นทำ
เก็บเป็นกอบกำ แล้วนำไปทิ้ง
พระโฮ่บอกปัด เรื่องนั้นไม่จริง
ท่านทำทุกสิ่ง มุ่งเรื่องปลอดภัย

หลวงพ่อฟังความ จากการตอบโต้
เอ่ยว่าพุทโธ ถูกทั้งสองฝ่าย
เณรน้อยสองรูป ฟังแล้วตกใจ
ถูกได้อย่างไร ผิดหลักตัดสิน

หลวงพ่อจึงกล่าว โต้เถียงไปไย
เราควรร่วมใจ ช่วยกันพรวนดิน
ชาวสวนจะได้ มีผักสดกิน
ปัญหาทั้งสิ้น ก็จะหมดไป

เมื่อเกิดปัญหา ควรช่วยกันแก้
ไม่ใช่มัวแต่ โต้เถียงโวยวาย
ทะเลาะเสียงดัง ไม่มีความหมาย
เราควรร่วมใจ แก้ไขกันเอย

แต่งโดย อ.พรทิพย์

มองจันทร์ มองใจ

เหม่อมอง จ้องจันทร์
เพ้อฝัน ร่ำไป
เหลียวมอง จ้องใจ
เห็นความเคลื่อนไหว ของอารมณ์

Look at the moon, look at the mind.

มองพระจันทร์ก็อย่าลืมมองใจตัวเองด้วย

Outside acting,
inside knowing what you are doing.
ข้างนอกเคลื่อนไหว แต่ข้างในให้ปกติสงบเย็น
ถ้ามันไม่ปกติ ไม่สงบเย็น ก็ฮู้ซื่อๆ รู้เฉยๆ

มือไม่ว่าง

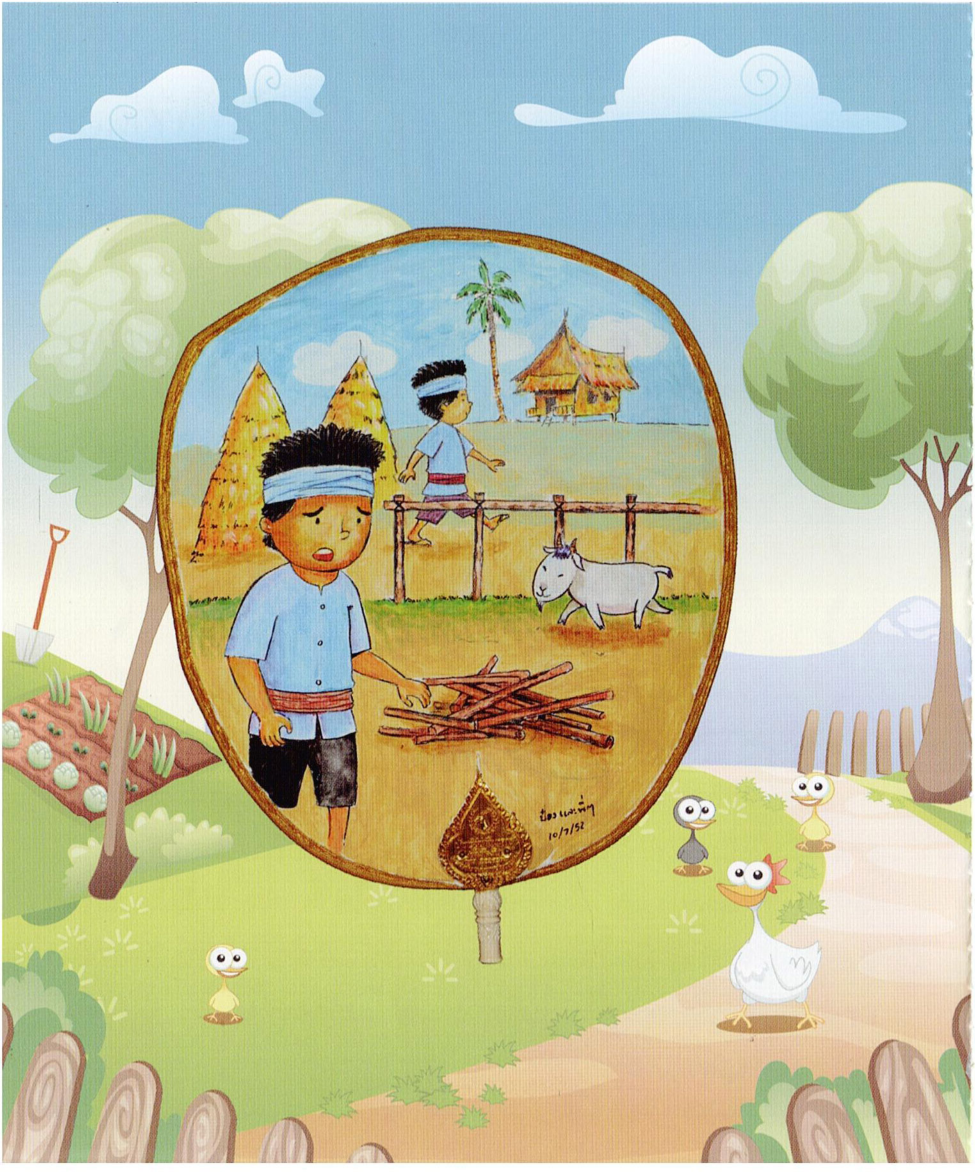
สามีภรรยาคู่หนึ่ง ตั้งใจว่าจะไม่ทะเลาะกัน วันหนึ่งหลังจากกลับจากทำงาน สามีก็เหนื่อยภรรยาก็เหนื่อย ต่างคนต่างเหนื่อย

สามีบอกภรรยาว่า "*ช่วยส่งน้ำมาให้หน่อย*" ภรรยาพอได้ยินด้วยความเหนื่อยก็รีบตอบกลับไปว่า "*มือไม่ว่างหรืออย่างไร*" สามีได้ยินก็หันขวับไปมองภรรยา สติมาปัญญาเกิด จึงยิ้มและตอบกลับว่า

"*มือของพี่ไม่ว่างเพราะ*
มือของพี่กำลังประคองหัวใจของเราทั้งสองอยู่"
"My hands are not free because
I am holding our heart in my hands."

เรื่องนี้แฮปปี้เอ็นดิ้งเพราะว่าถึงแม้ฝ่ายหนึ่งจะขาดสติแต่อีกฝ่ายหนึ่งยังมีสติอยู่ ก็จะสามารถแก้ปัญหาได้ แต่ถ้าขาดสติทั้งคู่มักจะมีปัญหา ตัวอย่างเช่น ถ้าภรรยาบอกว่ามือไม่ว่างหรือ สามีเกิดตอบว่าใช่แต่เท้าว่าง เรื่องคงจะยุ่งแน่ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ไม่สงวนลิขสิทธิ์ ญาติโยมเอาไปใช้ในบ้านได้ ในที่ทำงานได้ ในสังคมก็ได้

เจริญพร

ป้อง และพี่ๆ
10/7/52

ขวานหาย

มีคนตัดไม้เข้าไปตัดไม้ในป่า พอกลับถึงบ้านเค้าก็โยนของลงจากหลัง จากนั้นพอถึงเวลาก็มาใช้ไม้ต่างๆ ที่ตัวเองเก็บมา แต่พอจะหาขวาน หาขวานไม่เจอ ไม่รู้ว่าขวานหายไปไหน พอเห็นคนข้างบ้านเดินผ่านมา แกก็นึกแว๊บขึ้นมาว่า เดินแบบนี้ เดินแบบคนลักขวานเรา พอเห็นคนข้างบ้านนั่งกินข้าว แกก็มองว่า กินแบบนี้ กินแบบคนลักขวานเรา พอเห็นคนข้างบ้านคุยกับเพื่อนบ้านก็มองว่า คุยแบบนี้ คุยแบบคนขี้ขโมย คุยแบบคนลักขวานเรา

เวลาผ่านไปหลายวันด้วยความทุกข์ แต่ก็ไม่รู้จะพูดยังไงกับเค้า แกก็ค่อยๆ ใช้ไม้ฟืนของแกไปเรื่อยๆ พอใช้ไม้ฟืนจะหมด ถึงได้พบขวานอยู่ใต้กองไม้ฟืนซึ่งแกโยนทับไว้เอง พอเจอขวานปั๊บเห็นคนข้างบ้านเดินผ่านมา แกคิดในใจว่า เดินแบบนี้ เดินแบบคนบริสุทธิ์ พอเห็นคนข้างบ้านกินข้าว

แกคิดในใจว่า กินแบบนี้ กินแบบคนบริสุทธิ์ เห็นคนข้างบ้านคุยกับคนอื่น แกคิดในใจว่า คุยแบบนี้ คุยแบบคนบริสุทธิ์ ตกลงว่าคนข้างบ้านไม่ได้รู้เรื่องอะไรของแกทั้งสิ้นเลย แต่สาเหตุที่เกิดทุกสิ่งทุกอย่างเกิดจากจิตของแก

เพราะฉะนั้น Attitude หรือความคิดตัวนี้ ตัวทัศนคติ ถ้าเราไม่เข้าใจเรื่องจิตตัวเอง เราจะทำร้ายตัวเองอยู่ตลอดเวลา

จิตจะเป็นทาสที่ซื่อสัตย์ แต่จะเป็นนายที่เหี้ยมโหด
ถ้าเราคุมมันได้ มันจะรับใช้เราตลอดชีวิต
แต่ถ้าเราคุมมันไม่ได้ มันจะทำร้ายเราตลอดชีวิต

เจริญพร

บทส่งท้าย

ช่วยกันคิดก่อนปิดเล่ม

นิทานธรรมะกลับตาลปัตรแต่ละเรื่องนั้นมีข้อคิดแฝงไว้มากกว่าหนึ่งอย่าง ไม่ได้จำกัดเพียงข้อคิดที่นำมาตีพิมพ์สรุปไว้ท้ายบทของแต่ละเรื่องเท่านั้น ดังนั้นหลังจากอ่านเนื้อหานิทานจบแล้ว ขอให้ท่านผู้อ่านช่วยกันคิดต่อยอดว่า ในความคิดของท่าน ข้อคิดหรือประโยชน์ที่ท่านได้จากนิทานเรื่องนั้นๆ มีอะไรบ้าง เสร็จแล้วก็อย่าลืมนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ท่านก็จะได้รับประโยชน์ที่แท้จริงจากการอ่านหนังสือเล่มนี้

"ข้อคิดที่ได้จากนิทานเรื่อง ....
ในความคิดของท่านคือ ...."

(สงสัยต้องกลับไปอ่านอีกรอบแล้วล่ะ 555+)

พระอาจารย์ท่านว่า เราต้องรู้จักฝึกตนให้เป็นคนรู้จักคิด คือ รู้จักสั่งให้มันคิดไม่ใช่ปล่อยให้มันลากเราไปคิด คิดโดยไม่เป็นทุกข์ คิดต่อยอด แล้วนำไปปฏิบัติก็จะได้ประโยชน์มาก ไม่ใช่แค่รับเนื้อหาไปโดยไม่คิดอะไรต่อเลย มันจะจบแค่นั้น จะได้ประโยชน์น้อย

ชาวพุทธที่ดีควรหมั่นฝึกฝนพัฒนาตนอย่างต่อเนื่อง ดังพุทธภาษิตที่ว่า

อัตตานัง ทะมะยันติ ปัณฑิตา

"บัณฑิต ย่อมฝึกตน"

The wise practice themselves.

บทสัมภาษณ์

จากใจ

ทีมงานจิตอาสา

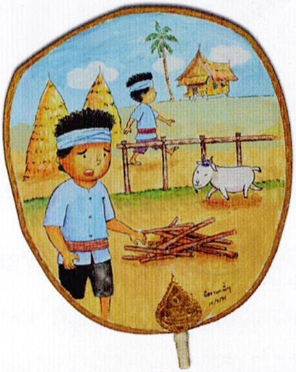
นิทานธรรมะกลับตาลปัตร

โกศล ทองด้วง (กร)
หัวหน้าทีมอาสาวาดภาพตาลปัตร

"ได้หลักคิดจากนิทานหลายๆ เรื่องมาเป็นคติเตือนใจ แรงบันดาลใจ อย่างเช่นนิทานเรื่อง "ขวานหาย" ก็ช่วยเตือนสติหลายๆ ครั้งเมื่อมีเหตุการณ์ทำนองนิทานเรื่องนี้

ประทับใจในความร่วมมือของเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ อาสาทุกท่าน เพราะตอนที่เริ่มโครงการก็ทำกันกลุ่มเล็กๆ แต่พอลงรับสมัครทางอินเทอร์เน็ตก็ได้รับความสนใจจากเพื่อนๆ อาสาหลายท่าน และทุกท่านก็รู้สึกประทับใจกับโครงการนี้และพร้อมที่จะให้ความร่วมมือเสมอถ้ามีโครงการต่อไป บางคนถึงขนาดพูดว่า ไม่คิดเลยว่าจะมีโครงการดีๆ ขนาดนี้"

วรานนท์ ทองแกม (ต้น)

ทีมอาสาวาดภาพตาลปัตร

หลวงตา (สรรพนามที่พวกเราทีมงานธรรมะกลับตาลปัตรใช้เมื่อกล่าวถึงพระอาจารย์ประสงค์ ปริปุณฺโณ) มีความสามารถในการเล่านิทานให้ผู้ฟังรู้สึกสนุก บางเรื่องเคยได้ยินมาแล้วก็รู้สึกเฉยๆ แต่พอมาได้ฟังหลวงตาเล่าแล้วรู้สึกสนุก ฟังเรื่องเดิมๆ หลายๆ รอบที่หลวงตาเล่าก็ยังสนุก เพราะหลวงตาจะใช้น้ำเสียงและวิธีการที่ทำให้ผู้ฟังรู้สึกว่าน่าฟังน่าติดตาม และในความสนุกที่ดึงดูดให้พวกเรารู้สึกอยากฟังนั้น เนื้อหาข้างในยังได้แฝงประโยชน์และแง่คิดเตือนใจมาให้ด้วย เด็กฟังได้ผู้ใหญ่ฟังดี นอกจากนี้นิทานก็ยังเป็นสื่อการถ่ายทอดแง่คิดได้อย่างดีเยี่ยม สำหรับคนบางคนที่เราไม่สามารถสอนด้วยการบอกกล่าวตรงๆ ได้ นิทานเป็นเหมือนกรณีศึกษาที่บอกเล่าการกระทำและผลแห่งการกระทำของตัวละคร

นิทาน ภาพปริศนาธรรม และเรื่องราวจากพุทธประวัติที่หลวงตาคัดสรรมาเล่าให้ฟังล้วนแต่แทรกแง่คิด หากเรานำแง่คิดจากนิทานกลับมาย้อนสำรวจดูตนเองย่อมได้อะไรไม่มากก็น้อย

งานหลวงตา ปลุกความเป็นเด็กในตัวผู้ใหญ่ (สอนให้มีความสุขกับการใช้ชีวิต ไม่เครียด) และ ปลุกความเป็นผู้ใหญ่ในตัวเด็ก (สอนให้รู้จักรับผิดชอบ) การได้มาร่วมงานในโครงการธรรมะกลับตาลปัตรทำให้ผมได้มีโอกาสได้ฟังนิทานสนุกๆ แบบเล่าสดๆ จากหลวงตาโดยตรงมากมายหลายเรื่อง และได้มีโอกาสร่วมวาดฝากฝังเรื่องราวไว้บนตาลปัตรเพื่อเป็นประโยชน์กับคนอื่นๆ ต่อไป

ณัฐนิชา สถิตจินดาวงศ์ (หนูเล็ก)
ผู้ประสานงานหลักโครงการธรรมะกลับตาลปัตร
ผู้ริเริ่ม www.phraprasong.org

โครงการธรรมะกลับตาลปัตร โดยพระอาจารย์ประสงค์ ปริปุณฺโณ เป็นอีกหนึ่งความประทับใจในการอาสาช่วยงานพระอาจารย์ ครั้งแรกที่ท่านเปรยให้ฟัง ความคิดที่แวบเข้ามาในใจคือ โครงการนี้มีองค์ประกอบที่ตอบโจทย์ครบ เป็นอีกครั้งที่พระอาจารย์ทำของยากให้เข้าใจง่าย ผ่านสื่อในรูปแบบใหม่ที่น่าสนใจ แล้วยัง Reuse นำสิ่งที่ถูกทิ้งในวัดให้กลับมาเป็นสิ่งที่มีคุณค่า น่าสนับสนุนมาก จึงอาสาช่วยสานต่อโครงการสู่สังคม

ตอนเริ่มโครงการ พระอาจารย์ว่า จะให้วาดตาลปัตรสัก ๑๐๘ อัน ๑๐๘ เรื่อง (๑๐๘ ตัณหา) จึงทำต่อเนื่องในกลุ่มเล็กๆ โดยจัดรวมตัวกันวาดภาพเป็นครั้งคราว ตลอดทั้งปี ๒๕๕๔ มีตั้งแต่รุ่นน้ำแห้ง จนถึงรุ่นน้ำท่วม วาดไป หนีน้ำไป ^*^

สิ่งดีๆ ที่ไม่คาดคิดคือ ศิลปินอาสาเยาวชนมือใหม่ทางธรรมหลายท่าน จากที่ไม่เคยสนใจธรรมะ คิดว่าธรรมะน่าเบื่อ แต่พอได้ลงมือทำงานกลับตาลปัตรก็กลับตาลปัตรในความคิด มีมุมมองใหม่ที่ดีกับธรรมะ

ประทับใจในกุศโลบายที่แยบคายของพระอาจารย์ในการเผยแผ่ธรรมสู่เยาวชนคนรุ่นใหม่มากค่ะ และก็ต้องขอบคุณในความไว้วางใจของพระอาจารย์ที่ให้โอกาสทำงานนี้ ได้เรียนรู้การทำงานอย่างร่าเริง สุขกับปัจจุบัน ทำเต็มที่ ทำแล้ววาง ทำงานแบบตัวตนเล็กตามที่พระอาจารย์ย้ำตลอด ถือเป็นหนึ่งบันไดแห่งการเรียนรู้ชีวิตของทีมงานอาสาทุกท่าน

จุฬาลักษณ์ ศรีประเสริฐ (หมุ่ยลักษณ์)
ผู้ช่วยเรียบเรียงหนังสือ

รู้สึกยินดีมากที่ได้มีโอกาสมาร่วมเป็นส่วนหนึ่งในโครงการดีๆ แบบนี้ โดยส่วนตัวแล้วก็ชอบทุกเรื่อง แต่ที่ชอบเป็นพิเศษก็คือ ข้อคิดจากเรื่อง "สงคราม" แม้จะรู้ว่าให้ใช้เหตุผลไม่ใช้อารมณ์ แต่พอถึงเวลาทีไรเจ้าตัวอารมณ์มันชอบนำหน้าออกไปก่อนเสมอ...และอีกขั้นตอนหนึ่งที่สำคัญ (แต่เรามักจะลืมบ่อยๆ) คือ การหยุดแล้วถามตัวเองว่า ใจเรามีความรักความเมตตา เพียงพอแล้วหรือยัง แม้ว่าเหตุผลเราชนะแต่ถ้าชนะแบบไม่ทำให้เกิดความสงบเย็น สุดท้ายก็อาจไม่มีประโยชน์อะไรเลย

หวังว่าท่านจะได้รับประโยชน์และชอบหนังสือเล่มนี้เช่นกันนะคะ

"เราไม่จำเป็นต้องเป็นที่หนึ่งเสมอไป
แพ้บ้างก็ได้ ถ้าทำให้ใจสูงขึ้น"

We don't have to be the winner
all the time. Sometimes we can be
a loser if it makes our soul higher.

กรวีร์ แม่นศรแผลง (ปอ)

จัดทำรูปเล่ม

กราบขอบพระคุณหลวงตาและขอบคุณทีมงานที่ให้โอกาสในการเป็นส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้ และที่สำคัญคือ คอยย้ำเตือนว่า "ความสุขระหว่างการทำงาน" สำคัญไม่แพ้ไปกว่าการทำหนังสือให้เสร็จ

ระหว่างทางของการอ่านนิทานเล่มนี้ อย่าแปลกใจถ้าพบว่านิทานจะไม่ใช่เรื่องเล่นๆ อีกต่อไป เพราะสาระที่แทรกอยู่ในแต่ละเรื่องนั้น อาจทำให้เราต้องหยุดคิดและพยักหน้าตามอย่างลืมตัว ค่อยๆ อ่านทีละหน้า ไม่ต้องรีบ เพราะ "ความสุขและสาระดีๆ" อยู่ต่อหน้าทุกท่านแล้ว...หากันให้เจอนะคะ

อนุโมทนาล่วงหน้าค่ะ

(ขอขอบคุณ คุณLayiji และคุณป่าน สำหรับฟอนต์น่ารักๆ และ all-free-download.com สำหรับกราฟฟิคสวยๆ ...อนุโมทนาค่ะ)

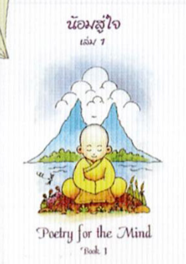
หนังสือนี้มีเจตนาเผยแผ่พุทธธรรมแก่ผู้สนใจธรรมะเพื่อความเข้าใจในศาสนาพุทธและยังความสุขเย็นให้เกิดขึ้นในจิตใจจากรสพระธรรม ท่านสามารถร่วมงานเผยแผ่นี้ได้ด้วยการรับเป็นเจ้าภาพเพื่อมอบให้ห้องสมุด โรงเรียน วัด หรือญาติธรรมตามกำลังศรัทธา ร่วมเพิ่มพูนธรรมทานได้ที่

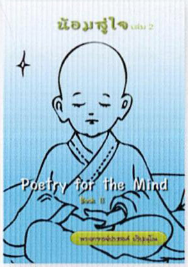
ชื่อบัญชี: พระประสงค์ ปริปุณฺโณ (กองทุนเผยแผ่ฯ)

เลขที่บัญชีออมทรัพย์: ๐๑๐-๔๓๑๑๙๔-๗

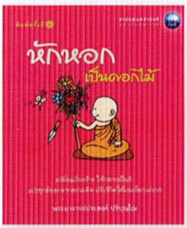
ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาลาดพร้าว ๕๙

ธรรมะอ่านง่าย โดย
พระอาจารย์ประสงค์ ปริปุณฺโณ

อ่านหนังสือ online และศึกษาธรรมะเพิ่มเติม ได้ที่

www.phraprasong.org

f : phraprasong

ถ้าท่านเห็นประโยชน์ โปรดให้ผู้อื่นอ่านต่อ

If you find the book useful, please share it with others.

กายมันฉลาดแต่ใจมันโง่

Our body is clever, but our mind is stupid.

อาหารบูดๆ เน่าๆ กายเรามันไม่ยอมกินเข้าไป
แต่อารมณ์บูดๆ เน่าๆ ใจเรามันกลับกินเข้าไปอยู่เรื่อย

Our body refuses to eat rotten food.
But our mind cannot refuse to have bad emotions.

“ความกังวลไม่ใช่ความรับผิดชอบ
คนรับผิดชอบไม่จำเป็นต้องกังวล”

“Anxiety is not responsibility.
Being responsible does not mean worrying about it all the time.”

“ท่านทั้งหลายจงกังวลให้มากๆ เถิด แล้วทุกอย่างมันจะดีเอง...
นี้ **ไม่ใช่** คำสอนของพระพุทธเจ้า”

“Keep worry and things will get better....
- This is **not** Buddha's teaching.”

“อย่าเรียกร้องสิทธิ แต่ไม่ทำหน้าที่
อย่าอ้างสิทธิเสรี แต่ไม่รับผิดชอบ”

“Don't ask for rights without duties.
Don't claim for freedom without responsibility.”

ธรรมใดใด ก็ไร้ค่า ถ้าไม่ทำ
ธรรมใดใด ก็มีค่า ถ้าหมั่นทำ

Khowing Dhamma but not practicing is useless.
Any Dhamma is useful, if you keep practicing it.

ขอขอบคุณ

นิทานดีๆ จากหลากหลายที่มา

วัดป่าโคเปนเฮเกน

วัดป่าชิคาโก

กลุ่มสะพานบุญ

กลุ่มธรรมะกลับตาลปัตร

บริษัท อักษรเจริญทัศน์ อจท. จำกัด

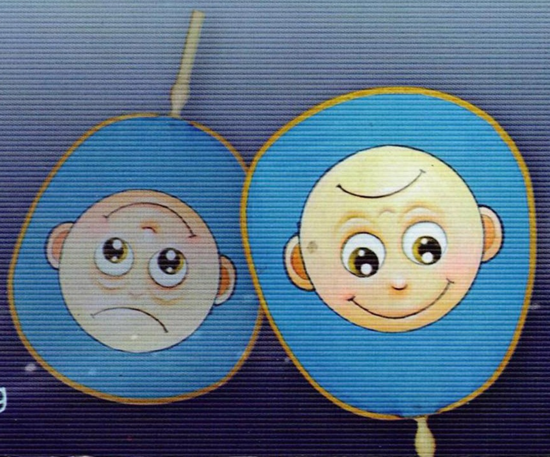
และผู้สนับสนุนทุกท่าน

"ธรรมะ กลับตาลปัตร ขัดเกลาจิต
ให้ข้อคิด คติธรรม นำใจสูง
โดยเล่าขาน นิทานธรรม เพื่อชักจูง
ด้วยหมายมุ่ง มอบธรรมะ สะกิดใจ
ถูกหรือผิด ชั่วหรือดี มีเป็นคู่
หลงหรือรู้ รักหรือชัง ยังสงสัย
บาปหรือบุญ คุณหรือโทษ จะโกรธใคร
"ตาลปัตรใจ" มีสองด้าน อ่านให้เป็น"

www.phraprasong.org

นิทานธรรมะกลับตาลปัตร

พระอาจารย์ประสงค์ ปริปุณฺโณ